de Sprokkel

vrijzinnig humanistisch tijdschrift
regio Westhoek Noord

WINTER 2015

thema MENS

V.U.: Marc Van Muylem, Houtsaegerlaan 21, 8670 Koksijde | Verschijnt driemaandelijks | januari - februari - maart | 3de jaargang nr. 3
Afgiftekantoor: Gent X
P913985 - BC31649

de mens.nu
is vrijzinnig humanistisch

de Sprokkel

de Sprokkel | 3de jaargang nr. 3
januari - februari - maart 2015
Verschijnt driemaandelijks
Verantwoordelijke uitgever: Marc Van Muylem
erkenningsnummer: P913985
PB nummer: BC31649
VOC de koepel - Westhoek
Houtsaegerlaan 21
8670 Koksijde
T 058 51 90 94
M 0498 56 61 30
vocwesthoek@gmail.be
www.vocwesthoek.be

kernredactie
Nele Deblauwe
Lieve De Cuyper
Steven Dudal
André Laveyne
Marc Mortier
Marc Van Muylem

droegen ook bij aan dit nummer
Jean-Marie Vanhaelewijn
Franky Bussche
Marleen Temmerman
Dirk Verhofstadt
Nancy De Maesschalck
Ylien Strubbe
Eddy Deboyser
Denise Van der Meiren

Bericht aan de lezers en de auteurs
Dit tijdschrift wordt gratis verspreid binnen de vrijzinnig humanistische gemeenschap regio Westhoek Noord. Wens je dit tijdschrift te ontvangen stuur dan je adresgegevens naar diksmuide@demens.nu. Je gegevens worden, behoudens bezwaar, opgenomen in een bestand beheerd door het huisvandeMens Diksmuide en uitsluitend gebruikt voor de verspreiding van dit tijdschrift.
De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de door derden geleverde artikels. De kernredactie behoudt zich het recht om ingeleverde artikels te wijzigen, in samenspraak met de auteurs.

Inhoud

Editoriaal 2
Actueel 3
Column 4
Hoofdartikels 5-6-7-8-9-10-11
Jong & Vrijzinnig 12
Discussietekst 13
Activiteiten in de regio 14-15-16
Boekbespreking 18
HuisvandeMens 19
Lokale Vereniging 20-21-22-23
..... 24-25-26-27-28
Fakkeldag Aan Zee 29
In de kijker 30
Zondagen in het VOC 31

Editoriaal

Niemand weet dat ik een mens ben

Een tijdje geleden las ik in een boek van Erwin Mortier & Lieve Blancquaert de pijnlijke geschiedenis van een aantal minderjarige vluchtelingen.
Er zouden jaarlijks in België tussen de duizend en vijftienhonderd minderjarige niet-begeleide vluchtelingen aankomen. Hun gemiddelde leeftijd is vijftien jaar. Ze komen uit alle delen van de wereld en dragen stuk voor stuk vreselijke verhalen en geschiedenissen met zich mee. Veel van deze jongeren vinden in ons land onderdak bij familie, vrienden, of bij mensen die zich over hen willen ontfermen.
Niettegenstaande dit komen toch om en nabij de vijfhonderd anderen in een opvangcentrum terecht. Jammer genoeg verdwijnen veertig tot vijftig procent van deze jongeren in de illegaliteit. De confrontatie met een totaal onbekend deel van de wereld, met een andere samenleving en een andere cultuur is immens groot. De neiging om alleen jezelf te vertrouwen en je zonder hulp van anderen te redden is bij deze jongeren heel sterk aanwezig.
Vaak ontberen deze jongeren de kleine, behaaglijke leefwereld en de privacy die bij het opgroeien en het verkennen van de eigen persoonlijkheid in deze fase van hun leven zo belangrijk kunnen zijn.
Het bijkomend probleem is dat deze jonge mensen niet direct zichtbaar en hoorbaar zijn in onze samenleving en dat de achtergrond en de context waarom ze naar hier zijn gekomen niet altijd goed gekend zijn en vooral op argwaan berusten.
Laat ons toch duidelijk zijn, waar ze ook vandaan komen, en waar ze ook heen willen of heen gestuurd worden, geen van deze kinderen is voor zijn of haar plezier uit soms verafgelegen delen van deze wereld naar Europa, naar België gekomen. Velen hebben door oorlog, politiek geweld of andere omstandigheden hun ouders verloren en is hun problematiek aangrijpend genoeg om daar even bij stil te staan en vraagt hun roepen naar enige toekomstperspectief onze nodige aandacht.
In een waardige samenleving waar gelovigen zekerheid zoeken in een antwoord, zoeken wij, vrijzinnigen, zekerheid in onze vragen. Of wil iedereen het beste voor iedereen, alleen willen we er zelf geen nadeel van ondervinden.
Al deze jongeren hopen op een menswaardig bestaan, het minste wat we kunnen doen is dat ze zolang ze hier mogen blijven kansen krijgen op veiligheid, bescherming en steun.
Ze zijn uiteindelijk de toekomst van deze wereld en vooral: ze zijn ook mensen.

Marc Van Muylem
voorzitter VOC de koepel -Westhoek

Wordt fan van de Sprokkel op facebook!
www.facebook.com/desprokkel

Verkiezingen Raden van Bestuur IMD

Voor het beheer van de financiële en materiële belangen van de vrijzinnige gemeenschap werden publiekrechtelijke Instellingen voor Morele Dienstverlening (IMD) opgericht, één in elke provincie.

Elke Instelling wordt bestuurd door een raad van bestuur bestaande uit zeven verkozen leden en evenveel verkozen plaatsvervangers. Vijf leden en hun plaatsvervangers worden verkozen door de betrokken provinciale algemene vergadering, die functioneert als een kiescollege. De andere twee leden en hun plaatsvervangers worden door de Centrale Vrijzinnige Raad verkozen.

Driejaarlijks is er een herverkiezing van de leden van de raden van bestuur IMD. De zetelende bestuurders bereiken het einde van hun mandaat en zijn na 14 maart 2015 allen van rechtswege ontslagnemend. Op 14 maart 2015 worden nieuwe bestuurders en hun plaatsvervangers verkozen. De voorzitter van elke Instelling is belast met de verkiezing van de nieuwe raad van bestuur. De covoorzitter van de Centrale Vrijzinnige Raad, tevens voorzitter van deMens.nu, is belast met de verkiezing van de kandidaten te verkiezen door de Centrale Vrijzinnige Raad.

Vrijdag 23 januari 2015 is de uiterste datum waarop de kandidaturen voor de Raad van Bestuur van de Instellingen aangetekend of getekend voor ontvangst op het secretariaat van de Raad van Bestuur van de Instelling dienen toe te komen. De oproep voor kandidaat-bestuurders en het kandidaatstellingsformulier met de adressen van de IMD's vind je op **www.vrijzinnigwestvlaanderen.be**.

Oproep debatwedstrijd digimores: wie wordt het beste vrij-zinnige debatduo van Vlaanderen?

Hujo en Digimores presenteren, samen met de huizenvandeMens en deMens.nu, de 5de editie van de vrijzinnige debatwedstrijd. Hierbij nemen jongeren niet-confessionele zedenleer uit de 3de graad SO het in duo verbaal tegen elkaar op rond actuele thema's.

Inschrijven kan tot en met 7 februari via het inschrijvingsformulier dat je vindt op **www.debatwedstrijd.be**

Op zaterdag 28 februari 2015 vinden in alle provincies en in Brussel voorrondes plaats. In West-Vlaanderen is dat in VC Mozaïek te Kortrijk. In deze selectierondes wordt er op zoek gegaan naar het beste debatteam per provincie. De duo's die als winnaars uit deze provinciale rondes komen, nemen het nadien tegen elkaar op tijdens de nationale finale in Brussel. Een prominente jury zal uitmaken welk duo Vlaanderens beste vrij-zinnige debatduo 2015 wordt.

Leerkrachten niet-confessionele zedenleer en medewerkers van vrijzinnig humanistische organisaties worden aangemoedigd om debatteams (koppels) samen te stellen en te coachen. Hiervoor kan gebruik gemaakt worden van lesmateriaal op de vernieuwde website van Digimores.

Lichtfront '14

De jongeren die onze levensbeschouwing vertegenwoordigden op Lichtfront '14 waren tevreden dat ze er bij waren! Het was een heel mooi gebeuren!

foto: Axelle Vanheester, Lisa Maseman, Jens De Bel en Cleo Van Haudenhuyse

column

De kijk van...
Jean-Marie

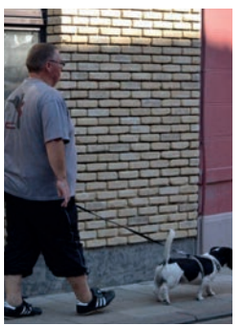

Foto: Els Deneir

Vragen jullie zich ook soms eens af waarom mensen zo verschillend kunnen zijn? Dan heb ik het natuurlijk niet over de teint van onze huid, maar de manier van denken, handelen. Hoe we met zijn allen zo anders omgaan met allerlei zaken.

Hoe komt het toch dat wat wij heel normaal vinden, in een andere gemeenschap helemaal niet zo evident is? En, hebben we het sowieso bij het rechte eind? Is onze kijk op hoe een maatschappij zou moeten draaien wel de enige juiste? Willen we achter alles niet te veel met een belerend vingertje opleggen hoe de wereld er zou moeten uitzien?

Ergens kan je nog begrijpen dat de opvoeding ook de toekomst van iemand bepaalt. En dat kinderen die opgroeien in gebieden waar er constant conflicten zijn, later ook veel gemakkelijker als strijder gerekruteerd worden, mag als een logisch gevolg gezien worden. Maar wat dan gezegd van jongeren die hier zijn opgevoed, die hier school hebben gelopen en toch de stap zetten om een waanzinnige oorlog uit te vechten. De motieven die ze opgeven zijn voor ons zo onredelijk.

Hoe kan je als weldenkend mens een vrouw als een minderwaardig iemand zien?

Hoe kan je als weldenkend mens een vrouw als een minderwaardig iemand zien? In Saoedi Arabië bv. mogen vrouwen pas recentelijk zelf een auto besturen. En dat is nu niet bepaald een land dat in de Arabische gemeenschap geen invloed heeft. Of nog erger: wie niet jouw extreme godsdienst aanneemt, onthoofden? De verklaring als zou men de slachtoffers niet als mensen beschouwen, maar als afvalligen, is al te gek voor woorden.

Ook in eigen land worden de verschillen steeds groter. We worden in steeds meer hokjes onderverdeeld. Straks zijn er zoveel minderheden, dat er geen meerderheid is. Het verschil tussen arm en rijk groeit dagelijks nog. Spreek er de vrijwilligers die helpen in gaarkeukens en voedsel bedelen in de voedselbanken op aan. De stap naar die hulplijnen wordt niet alleen vaker gezet, hij is ook steeds meer noodzakelijk. Voor heel veel van die mensen zijn al de kleine besparingen die hen nu worden opgelegd, er op het einde van de maand te veel aan. Hoe vaak lezen we niet dat kinderen niet eens meer een middagmaal in hun broodtrommeltje meekrijgen? Ontbijten? Opstaan en naar school! Kijk, dan komt mijn rechtvaardigheidsgevoel naar boven. Waarom krijg je het zo moeilijk verkocht dat iedereen het recht heeft op zijn of haar stukje van de taart. Ongeacht welke inkomsten men heeft of bezittingen men bekomt, ieder draagt bij naar rato van. Zouden we op die manier niet tot een veel betere en leefbaardere maatschappij komen? Als ik soms commentaren lees op internetfora, denk ik dat iedereen in België grootverdiener is. De diepsnijdende maatregelen kunnen niet ver genoeg gaan.

Zijn al die mensen immuun voor ziekte, of hebben ze werkzekerheid tot aan hun pensioen? Ook al mogen ze pas vanaf hun 67ste genieten van die oude dag. Een heel klein beetje - veel hoeft het echt niet te zijn - empathie zou van zeer veel azijnpissers, wat aangenamere mensen maken.

‘De mens centraal’ in het vrijzinnig humanisme

Vrijzinnig humanisten erkennen niet het bestaan van een godheid. Vrijzinnig humanisten stellen zich adogmatisch op en vertrekken niet van een of andere openbaring of leergezag die beweert de enige toegang tot de waarheid te bieden. Binnen de vrijzinnig humanistische levensbeschouwing staat de mens centraal.

Voor vrijzinnig humanisten is de mens zijn eigen zingever. Zij aanvaarden niet dat het leven door krachten buiten de natuur wordt geleid en beschermd, of dat het buitennatuurlijke zin zou geven aan ons leven.

Het zelf zin moeten geven aan zijn eigen leven is niet altijd een gemakkelijke opdracht. In plaats van te kiezen voor zogezegde zekerheden die aan de mensen worden voorgehouden, verkiezen vrijzinnig humanisten om met de twijfel te leven. Iedereen gaat op basis van de menselijke vermogens op zoek naar een verklaring voor de mens en de wereld.

Het zelfbeschikkingsrecht is fundamenteel en maakt het mogelijk om eigen keuzes te maken. De mens centraal stellen is ook innig verbonden met de solidariteit met de medemens. Vrijzinnig humanisten zijn optimistisch, maar zeker niet naïef. Het in harmonie met elkaar samenleven vormt een continue zoektocht. Het combineren van individuele vrijheid met sociale verantwoordelijkheid is niet eenvoudig. Het is menselijk dat dit met vallen en opstaan gebeurt.

Door het hanteren van de belangrijke waarden gelijkheid, solidariteit, broederlijkheid, respect voor de verscheidenheid, vrijheid van oordelen, verdraagzaamheid en het toepassen van het principe van vrij onderzoek werkt de vrijzinnig humanistische levensbeschouwing emancipatorisch.

Alle vrijzinnig humanistische organisaties voeren de emancipatiegedachte hoog in hun vaandel. Ze voeren reeds lang een ontvoogdingsstrijd voor sociaal onderdrukte groepen.

Vrijzinnig humanisten namen het voortouw bij het realiseren van belangrijke maatschappelijke thema’s. Ze deden dit steeds met de nadruk op het zelfbeschikkingsrecht en het goed geïnformeerd maken van eigen keuzes. Denken we maar aan het realiseren van de mogelijkheid tot crematie, het vrij beschikbaar zijn van anticonceptie, de mogelijkheid tot abortus, palliatieve zorg, euthanasie, holebi-huwelijk en holebi-adoptie, en zo veel meer.

Vanuit de bekommernis voor het welzijn van zijn medemens had de vrijzinnig humanistische levensbeschouwing die zich begon te organiseren snel aandacht voor de organisatie van een niet betuttelende hulpverlening voor individuele vrijzinnig humanisten. Ook zij kennen moeilijke momenten en dan is het belangrijk dat ze in alle vertrouwen terecht kunnen bij een geestesgenoot.

Deze vrijzinnig humanistische morele bijstand kwam eerst tot stand voor bepaalde groepen in onze samenleving. We noemen dit de categoriale vrijzinnig humanistische dienstverlening. Later kwam er aandacht voor de bevolking in het algemeen, de algemene vrijzinnig humanistische dienstverlening.

Onze vrijzinnig humanistische consulenten verrichten een belangrijke taak onder andere binnen het gevangeniswezen, binnen de krijgsmacht, binnen de ziekenhuizen, bejaardentehuizen, woon - en zorgcentra, … De huizenvandeMens van deMens.nu staan ter beschikking van de hele bevolking voor het verstrekken van informatie, vrijzinnig humanistische plechtigheden, individuele begeleiding en de vrijzinnig humanistische gemeenschapsvorming. Vanuit de verbondenheid als medemens staat de consulent de zoekende mens bij.

Het centraal stellen van de mens en de koppeling aan solidariteit zien we ook in de dienstverlenende vrijzinnig humanistische organisaties die lid zijn van deMens.nu. Denken we maar aan de Stichting Morele Bijstand aan Gevangenen, de Stuurgroep Morele Bijstand, de pleeggezinnendienst Opvang, het Universitair Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking, …

Binnen het vrijzinnig humanisme staat de mens centraal, maar dit is geen egoïstische opstelling. Alle vrijzinnig humanisten streven samen naar een warme, solidaire samenleving waar het goed leven is voor iedereen.

Franky Bussche
directeur Studie en Onderzoek deMens.nu
Unie Vrijzinnige Verenigingen vzw

Mensenrechten 2.0

66 jaar geleden verbond een grote meerderheid van de wereldleiders zich ertoe om vrijheid en gelijkwaardigheid voor alle mensen na te streven bij de ondertekening van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. Vandaag zien we dat de implementatie van die verklaring vaak te wensen overlaat. Vooral op het vlak van seksuele en reproductieve rechten boeken we maar moeilijk vooruitgang en in sommige landen zien we zelfs achteruitgang. Is het tijd voor een nieuwe, effectievere benadering van mensenrechten?

Op 10 december 1948 werd de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. De Verenigde Naties, in het leven geroepen op de hoogste politieke echelons na de Tweede Wereldoorlog, zagen mensenrechten als een middel om de gruweldaden van de afgelopen oorlog in de toekomst vermijden. Vanaf nu zouden alle mensen kunnen genieten van vrijheid van meningsuiting en geloof, vrij van vrees en gebrek en zouden alle nieuwe geborenen vrij en gelijk in waardigheid en rechten zijn.

We kunnen niet genoeg benadrukken hoe belangrijk dit moment is geweest voor de volgende generaties mensen. Hoewel de verklaring op zich niet bindend is, is ze de basis voor grondwetten van verschillende landen en bindende internationale verdragen. Overheden worden verantwoordelijk gesteld voor rechtenschendingen in hun land, rechterlijke beslissingen scheppen legaliteit door zich te baseren op de mensenrechten, internationale organisaties zoals Amnesty International houden voortdurend de vinger aan de pols en individuen overal ter wereld zijn zich steeds bewuster van hun rechten. De Universele Verklaring van de Rechten van de Mens staat in het Guiness Book of Record als het meest vertaalde document ter wereld.

En toch lijkt het gouden moment dat heerste te midden van de 20ste eeuw, vandaag wat verschraald. De universaliteit van de mensenrechten wordt steeds meer in vraag gesteld. In discussies op VN-niveau, maar even goed in het Europees parlement of omtrent nationale wetgeving, worden mensenrechten steeds vaker gezien als bedacht door het Westen en opgelegd aan het Zuiden. Sommige overheden stellen dat menserechten ondergeschikt zijn aan culturele en sociale gewoontes en landen als Syrië en Egypte, die een grote rol speelden bij het ontwerpen van de oorspronkelijke verklaring, zijn in recente jaren fervente tegenstrevers van mensenrechten geworden. In de nabije toekomst zullen machtsverhoudingen veranderen, met een grotere rol voor de BRICS-landen: Brazilië, Rusland, India, China en Zuid-Afrika. Welk effect dat zal hebben op de globale promotie van de mensenrechten is onzeker, vandaar dat mensenrechtenorganisties overal ter wereld nu al proberen om de mensenrechten bij die landen hoog op de agenda te houden.

Europa is steeds een voorvechter geweest van mensenrechten en de rechtenbenadering, maar binnen het Europees parlement halen partijen met conservatief gedachtengoed, met meer aandacht voor culturele en nationalistische waarden steeds meer zetels. Van de 751 zetels, zijn er 219 in handen van de Europese Volkspartij die christendemocratische en centrumrechtse partijen verenigt, 71 zetels worden bezet door de Europese Conformisten en Reformisten die de familiewaarden als hoeksteen zien van onze samenleving, 48 zetels zijn voor de groep Europa voor Vrijheid en directe democratie die religieuze en culturele waarden voorop zet, en 52 leden zijn niet-gelieerd aan een politieke fractie, maar voor het overgrote deel lid van partijen als het Franse Front National of het Vlaams Belang. 390 op 751 zetels zijn dus ingenomen door leden van partijen die religieuze, culturele, nationalistische en familiale waarden mogelijks laten primeren op mensenrechten.

Voorvechters van seksuele en reproductieve rechten krijgen het steeds moeilijker om hun thema op de agenda te houden en het de aandacht te geven die het verdient. Seksuele en reproductieve rechten zijn rechten die mensen toelaten om hun seksualiteit te beleven en zelf te beslissen over zijn/haar voortplanting zonder discriminatie, dwang en geweld en met respect voor anderen. Deze rechten zijn van toepassing op zowel mannen als vrouwen, maar hebben in de huidige wereld meer impact op het leven van vrouwen en meisjes, u weet wel, die groep mensen die niet alleen de helft van de wereld uitmaakt, maar ook de andere helft op de wereld zet.

In het Europees parlement krijgen rapporten over seksuele en reproductieve rechten steeds moeilijker steun van een meerderheid van de parlementairen. Conservatieve stemmen in het Europees parlement focussen liever op gezinswaarden, waarin het gezin gedefinieerd wordt als een gezin met één moeder en één vader. Zowel holebi-ouders als nieuw-samengestelde gezinnen worden daardoor uitgesloten. In de voortuin van het parlement staat een enorm lobbyleger klaar om parlementairen ervan te overtuigen tegen seksuele en reproductieve gezondheid en rechten te stemmen. Dit gaat erg ver. Zo kregen alle parlementairen voorafgaand aan de stemming over het recht op veilige abortus, honderden valse mails van verontruste ouders en

werd een plastieken foetus in hun postbus gedropt. Het rechten discours is geen fait accompli binnen het Europees parlement, wel integendeel, we moeten er telkens opnieuw voor zorgen dat het geen fait divers wordt.

Enerzijds hebben we de interpretatie van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens inhoudelijk kunnen verbreden met een focus op vrouwenrechten en seksuele en reproductieve rechten, maar anderzijds zien we dat het geloof in en enthousisame voor mensenrechten van na WOII, een stuk heeft ingeboet. Het is hoog tijd om het rechtendiscours opnieuw op het voorplan te brengen. De vraag is hoe. Willen we het debat aangaan met conservatieve regeringsleiders of Europarlementsleden en hen proberen overtuigen? Gaan we in op het debat over het discours zelf? Of willen we er gewoon voor zorgen dat mensen hun rechten kunnen naleven zonder dat er effectief gesproken wordt over rechten? In bepaalde landen en bepaalde kringen wordt het pleidooi voor reproductieve rechten immers gelijkgeschakeld met een pleidooi voor abortus en voor homo's, en dus met alle middelen bestreden. De term 'seksuele en reproductieve rechten' is zo gevoelig geworden en lokt zo'n aversieve reacties uit, dat dialoog en debat verlamd worden.

Een voorbeeld: nieuwe HIV-infecties komen nog steeds het meest voor in bepaalde groepen van de samenleving, de zogenaamde sleutelpopulaties. Dit gaat onder andere om homomannen, sekswerkers en intraveneuze druggebruikers. Overheden overtuigen om rechten toe te kennen specifiek voor deze groepen is vaak onmogelijk. Daarenboven wekt het rechtendiscours hier erg veel wantrouwen, wat toekomstige samenwerking erg bemoeilijkt, het kan elke conversatie blokkeren. Maar als we de nadruk leggen op de hoge HIV-prevalentie bij deze groepen en het belang van preventie en behandeling voor de volksgezondheid, spreekt dat regeringen vaak wel aan. Via gezondheid realiseren we een recht, namelijk de toegang tot gezondheid voor iedereen.

Kunnen we op hoog politiek niveau vandaag nog veel bereiken door druk te blijven uitoefenen op regeringen om mensenrechten te realiseren of worden we pragmatischer en kijken we meer naar hoe we een rechtenbenadering kunnen waarmaken zonder dat rechtstreeks zo te benoemen? In een soort van rechtenbenadering 2.0 zullen we erover moeten over waken dat het ene het andere niet uitsluit. Naast een indirecte schending van mensenrechten zal er dus ook zoiets moeten ontstaan als een indirecte realisatie van mensenrechten. Als voorstanders van een mensenrechten benadering, moeten we blijven aantonen dat mensrechten absoluut en universeel zijn, dat mensenrechten en democratie onafscheidelijk zijn, en dat het vrijheden zijn die toebehoren aan iedereen.
Want zoals Nelson Mandela het ooit zo mooi zei: *"To deny people their human rights is to challenge their very humanity."*

Emilie Peeters
beleidsadviseur EU, Stop Aids Alliance

Karel Blondeel
beleidsmedewerker Internationaal Beleid, Sensoa

Marleen Temmerman
directeur departement Reproductive Health Research, Wereldgezondheidsorganisatie

Voor meer informatie over vrouwenrechten en de huidige stand van zaken, kan u terecht bij 'Milady! - Waar vrouwenrechten echt over gaan', het nieuwe boek van Marleen Temmerman en journaliste Tine Maenhout, met bijdrages van onder meer Peter Piot, Etienne Vermeersch en Rudi Vranckx. Uitgegeven bij Lannoo en verkrijgbaar in de reguliere boekhandel.

In een multireligieuze maatschappij horen universele mensenrechten

Dirk Verhofstadt is auteur van 'Atheïsme als basis voor de moraal' en kernlid van Liberales. "*Als we willen dat Vlaamse jongeren niet langer naar Syrië trekken om er andersgelovigen de keel over te snijden, dan moeten we ze de universele mensenrechten aanleren.*"

We moeten de mens bevrijden van Gods woord. Het is de enige manier om in een multireligieuze samenleving zoals de onze tot harmonie te komen. Dat is geen dogma, maar wel een hypothese.

Terzake van dinsdag 14 januari 2014 zocht naar de redenen waarom Vlaamse jongeren van allochtone afkomst naar Syrië trekken om er te gaan vechten tegen het Assadregime. Twee islamitische woordvoerders weigerden een verband te leggen met de islam en wezen vooral op de sociale situatie van de betrokkenen. Het wordt hoog tijd dat we deze argumentatie counteren en duidelijk maken dat het probleem wel degelijk te maken heeft met religie. In moskeeën en via het internet wordt door zogenaamde 'Korankenners' nadrukkelijk een verband gelegd tussen de islam en de strijd in Syrië.

Dat werd onder meer aangetoond door de afgetapte telefoongesprekken tussen de Vilvoordse Abdelouafi Elouassaki en zijn 22-jarige broer Hussein. Die laatste vocht in Syrië en stond aan het hoofd van enkele tientallen Syriëstrijders in de buurt van Aleppo. Hussein vertelde zijn broer dat ze allemaal een tegenstander de keel hadden overgesneden. Toen zijn broer om meer uitleg vroeg antwoordde Hussein, die in ons land nog verzorger van gehandicapten was, dat dit geen probleem vormde: "*Ach, een kalasjnikov of een mes, wat maakt het uit. Dat zijn sjiieten en alawieten, die moeten dood.*"

Geschiedenis als bewijs

Natuurlijk gaat het hier om kwetsbare en beïnvloedbare jongeren die opgezweept door anderen dergelijke gruwelijkheden begaan. Maar in essentie ligt religie hier aan de basis van het probleem. Het geloof in die ene en ware Allah of God kan mensen er blijkbaar toe aanzetten om de meest vreselijke daden te stellen. Dat is niet nieuw. Tal van mensen werden in de loop van de geschiedenis vermoord omwille van een 'verkeerd' geloof. Zelfs binnen specifieke religies, het christendom, het jodendom en de islam zie je hoe de meest radicale 'gelovigen' bereid zijn om te moorden, in naam van Allah of God.

Denk aan Mahatmi Ghandi die vermoord werd door radicale hindoes, denk aan Anwar Sadat die vermoord werd door radicale moslims, denk aan Yitzhak Rabin die vermoord werd door een radicale jood, denk aan abortusdokter George Tiller die vermoord werd door radicale christenen (in een kerk notabene). De oorzaak van al dit geweld is religie, de overtuiging dat Allah of God, altijd de juiste weg toont en de dader zal belonen omwille van zijn vastberaden geloofsovertuiging. Dat dacht ook Mohammed Bouyeri die in 2004 op klaarlichte dag de Nederlandse cineast Theo Van Gogh vermoordde en in de rechtbank zei dat moest hij vrij zijn, hij opnieuw hetzelfde zou doen, want het was de wil van Allah.

Niet zozeer sociale problemen, discriminatie of racisme zorgen ervoor dat jonge mensen naar Syrië trekken. Het zijn de imams, de zogenaamde 'islamkenners' en religieuze internetsites die de geesten van jongeren vergiftigen. Het zijn de absurde teksten die 1.400 jaar geleden zogezegd werden neergeschreven door een kamelenhoeder -net zoals de Bijbel die ronduit immorele teksten bevat- die jongeren vandaag aanzetten tot monsterlijke daden. Dostojevski schreef ooit dat 'als God niet bestaat dan is alles toegelaten'. Maar dat klopt niet. 'Omdat God bestaat is alles toegelaten', dat is de waarheid. Godsdienst is geen opium voor het volk dat het volk verdooft, zoals Marx beweerde, het is eerder een agressief makende drug die de grendels van het persoonlijk geweten opzij schuift, waardoor mensen tot alles in staat zijn.

Ersatz-religies

Voor alle duidelijkheid, niet alleen de islam, maar ook de andere godsdiensten kampen met dergelijke problemen. Ik veroordeel dus niet alleen de islam, maar ook andere geloven. En wat dan met de atheïsten?, hoor ik de lezer zeggen. Wat met Stalin, Hitler, Mao en Pol Pot? Ja, zij stonden negatief tegenover godsdiensten - alhoewel Hitler zich steeds uitsprak voor een 'positief christendom'. Maar de moorden die zij begingen, deden ze niet omdat ze ervan overtuigd waren dat er geen God bestond, wel omdat hun 'onderdanen' hun geloof (het communisme of het fascisme) niet omhelsden. Het waren 'ersatz-religies' met eigen dogma's, eigen 'onfeilbare' leiders, eigen 'martelaren', eigen 'heilige' boeken (zoals Mein Kampf). In mijn boek 'Atheïsme als basis voor de moraal' leg ik glashelder uit dat we in de publieke ruimte best onze persoonlijke geloofsovertuiging achterwege laten teneinde harmonieus te kunnen samenleven. Ik leg uit dat universele seculiere waarden moreel hoogstaander zijn dan specifieke religieuze dogma's.

Als we willen dat Vlaamse jongeren niet langer naar Syrië trekken om er andersgelovigen de keel over te snijden, dan moeten we ze de universele mensenrechten aanleren. We moeten de mens bevrijden van Gods woord. Het is de enige manier om in een multireligieuze samenleving zoals de onze tot harmonie te komen. Dat is geen dogma, maar wel een sterke hypothese.

Dirk Verhofstadt
Bron: Opinietekst De Morgen

Een blik achter de tralies

De Stichting voor Morele Bijstand aan Gevangenen bestaat 50 jaar. Zij werd opgericht op initiatief van 5 vrijzinnige verenigingen, waaronder het Humanistisch Verbond. Ieder mens heeft in België grondwettelijk recht op een levensovertuiging en ieder mens heeft het recht die levensbeschouwing te beleven, zo ook de gedetineerden. De vrijwillig moreel consulent wordt aangesteld op grond van verscheidene normen, o.a. belangloze inzet, geestelijke rijpheid, luisterbereidheid, empathie en discretie. Sinds maart 2007 zijn er naast vrijwilligers ook professionele moreel consulenten actief. Momenteel zijn er in totaal 15 bezoldigde consulenten en 60 vrijwillige consulenten voor de 35 penitentiaire instellingen van het land, inclusief de nieuwe gevangenissen.

Ikzelf ben sinds 11 jaar vrijwillig moreel consulent in de vrouwengevangenis van Brugge. "*Waarom doe je dat?*" is een veelgestelde vraag. Een pasklaar antwoord op die vraag heb ik niet. Het is een engagement dat je aangaat vanuit een vrijzinnig humanistische levensvisie, die de mens centraal stelt. We leven in harde tijden, die leiden tot ongelijkheid, uitsluiting en armoede. De globalisering, de crisissen op sociaal, economisch en politiek vlak, de wijzigende gezinsstructuren, de éénoudergezinnen maken de kloof tussen de haves en de have-nots alsmaar groter. De competitieve geest in onze samenleving, die nog aangewakkerd wordt door de snelheid en het absolutisme van de sociale netwerken, werkt zeer nefast op het zelfbeeld van veel mensen. Gevolg daarvan is dat de zwaksten uit onze maatschappij heel dikwijls belanden in zware armoede en uiteindelijk in de criminaliteit om te overleven.

Als moreel consulent laat de achterliggende tragiek van de meeste gedetineerden je niet onberoerd. Bittere armoede, onverwerkte incestervaringen, familiale drama's, drug-, alcohol-, of gokverslaving en mishandeling kunnen van gewone mensen misdadigers maken. Het criminele handelen van de meeste mensen kun je niet loskoppelen van hun bittere persoonlijke verleden. Het leven in de meest achtergestelde wijken, dikwijls in armoede of kansarmoede en zonder goede schoolse opleiding weegt zwaar. Het heeft invloed op alle facetten van het leven: opvoeding, gezondheid, kleding, taalgebruik, zelfvertrouwen, gedrag, het vinden van werk. Al deze elementen beïnvloeden iemands leven. Soms leiden ze rechtstreeks tot strafbare feiten, maar vaak ook onrechtstreeks. De dader is in wezen ook slachtoffer van zijn eigen geschiedenis. Het ontbreken van nestwarmte loopt als een rode draad doorheen de meeste verhalen.

De gedetineerden kijken uit naar ons bezoekje. Wij bezoeken hen in de cel en dat maakt het verschil. Wij zijn belangrijk voor hen omdat ze hun verhaal kunnen delen met iemand en omdat ze over hun emoties kunnen praten, zonder dat dit tegen hen gebruikt kan worden. Mensen zijn opgelucht wanneer ze hun verhaal kunnen doen. Zo zei me ooit een gedetineerde: "*Jij bent de enige sinds jaren die mij niet behandelt als een misdadiger*". Een jong meisje dat zat voor drugs zei: "*Jij bent de enige die mij een beetje warmte geeft en die naar me lacht als je binnenkomt*". Intussen is ze vrijgekomen en is ze overleden aan een overdosis en een aantal messteken.

Begrijp me niet verkeerd, wij verdedigen de misdadigers niet, we praten uiteraard hun wandaden niet goed, we proberen ze alleen maar te begrijpen. Begrijpen is greep krijgen op de dingen. Als moreel consulent zet je je tegen beter weten in. Je weet dat je in bepaalde gevallen een vergeefse strijd aangaat, maar het is geen reden om de strijd op te geven. Je blijft van mensen houden terwijl je weet dat ze soms een dosis slechtheid bezitten. Het komt er globaal op neer dat je mensen nooit mag opgeven omdat ze fouten hebben gemaakt.

Over alle hekken, poorten en restricties van de gevangenis heen, proberen we dat stukje mens te vinden, die ook dat beetje liefde, warmte en affectie in zich heeft. We proberen hen duidelijk te maken, dat op voorwaarde dat ze spijt en transparantie betonen, zij kunnen werken aan hun toe-

komst. Dat inzicht is belangrijk opdat wij hen zouden kunnen steunen bij de voorbereiding op hun socio-professionele re-integratie. Door je hiervoor in te zetten, besef je dat er een ruimere context bestaat dan die van jezelf. Het bezig zijn met anderen werkt verrijkend. Eerlijkheid, respect, vertrouwen, discretie en authenticiteit stellen je in staat om de gedetineerde te helpen zijn leven weer structuur te geven.

Het werk van een moreel consulent is een zoektocht naar wijsheid, kracht, schoonheid en rechtvaardigheid, gedreven door empathie en solidariteit voor de gevangene. Het komt er op aan om continu te blijven werken aan onze droom en hoop op een betere mensheid. Zoals een oud hoogleraar zei:"*Ons strafrecht zal humaan zijn of niet*". De manier waarop wij straffen hangt sterk samen met onze opvattingen over democratie, humaniteit en beschaving. Hoe succesvol de vrijheid van een gedetineerde wordt, hangt in grote mate af van de manier waarop hij behandeld werd en van de bagage die hij meekreeg tijdens zijn detentie

"De belangen van de maatschappij en van de delinquent lopen parallel, hoe paradoxaal dit ook moge klinken".

(L. Adriaens).

Uit het dagboek van een gedetineerde:

Vergeven is mooi, maar moeilijk als het om jezelf gaat.

Raam van licht,
Raam van lucht,
Raam van zon,
Raam van sneeuw,
Raam van hoop,
Raam van verdriet,
Raam van leven,
Het leven van een gedetineerde.

Nancy De Maesschalck
vrijwillig moreel consulent
Stichting Morele Bijstand Gevangenen

Personen of verenigingen die geïnteresseerd zijn in een lezing over dit thema, kunnen steeds contact opnemen met:

Nancy De Maesschalck
E nancydema@telenet.be
T 0478 34 45 67

Jong & vrijzinnig

Quinten Jacobs

(tekst d.d. december 2013)
Quinten Jacobs loopt school in Technisch Atheneum Diksmuide en volgt Metaal. Hij zit er op internaat. Zijn vrije tijd gaat vooral naar de scouts en naar uitgaan met vrienden op zaterdag of een film kijken. Quinten is een sociaal en respectvol iemand. Hij gaat met veel mensen om en iedereen is welkom bij hem voor om het even wat. Hij heeft respect voor mensen die zich inzetten voor anderen. 'Leef je dromen': dit is zijn levensmotto.
Quinten volgt zedenleer en vertelt hierover: "Ik koos voor zedenleer omdat ik wil kunnen praten over alles en het ook belangrijk vind dat je kan uitkomen voor je eigen mening en dat er geluisterd wordt naar anderen. Ik probeer alles wat we leren in de les ook mee te nemen in mijn dagelijks leven, zoals het uitpraten met elkaar en niet vechten en respect hebben voor elkaar."
Wat vindt Quinten belangrijk?: "Waar ik veel belang aan hecht zijn goede vrienden en familie, meer moet ik niet hebben!"
En wat zijn z'n toekomstplannen?: "Ik wil graag (onderwater)lasser worden. Ook mensen helpen waar het kan en een eigen huis hebben."
Hij sluit af met: "Vrijzinnig zijn is tof omdat je van niets of niemand afhangt. Het is ook niet zoals bij religie waar de antwoorden op levensvragen in een boek geschreven staan. Wij hebben elkaar om erover te praten en te luisteren."

Zoë Coppens

Zoë Coppens is 14 jaar en zit op school in het Atheneum Veurne. Zij volgt Latijn-Wiskunde en in haar vrije tijd houdt ze zich vooral bezig met zingen, dansen, schrijven en tekenen/schilderen.
'Sociaal en zelfstandig' zijn eigenschappen die goed bij haar passen. Zij licht toe: "Ik ben iemand die enorm snel vrienden maakt. Ik zie bijna nooit slechte dingen in mensen, meestal alleen het goede. Zelfstandig zijn vind ik in mijn geval eerder een slechte eigenschap. Ik kan heel moeilijk hulp aanvaarden van anderen. Ik wil altijd mijn dingen alleen doen, geen idee hoe dat komt. Daardoor heb ik dan wel eens ruzie met mensen, niet alleen met vrienden maar ook met mijn mama bijvoorbeeld. Verder: "Een echt levensmotto heb ik niet, maar wat ik wel vaak denk of zeg is dat je je nooit iets van anderen mag aantrekken. Dat is een echte cliché, ik weet het, maar toch! Ik doe dat alleszins. Ik leef zo'n beetje in mijn wereldje, ik doe gewoon mijn eigen ding. Wanneer er mij iets niet bevalt zal ik dat dan ook wel laten blijken. Zo heb ik wel eens een woordenwisseling met anderen of raak ik vrienden kwijt. Aan de andere kant denk ik dan weer: waarom zou ik me kwellen in een vriendschap die me toch niet bevalt? Daarna ga ik weer verder, over zoiets lig ik nooit lang wakker. In zulke dingen ben ik nogal hard…"
In het eerste middelbaar is Zoë gestart met NCZ en zij vertelt hierover: "De lessen vind ik altijd leuk. Er is een goede sfeer in onze klas en dat doet al veel. Ik ben iemand die veel nadenkt over het leven, daar kan ik uren over debatteren. Dat is ook een reden waarom ik de lessen zo interessant vind. In NCZ praat en leer je een beetje over alle dingen in het leven, gewoon objectief, en daarna kan iedereen zijn/haar mening geven."
"Wat vrijzinnigheid betreft: het is zalig om te weten dat je eigen mening volledig zal gerespecteerd worden, en niet alleen je mening, je hele persoonlijkheid ook. Het maakt niet uit wie je bent, hoe je eruit ziet vanbuiten of vanbinnen. Iedereen is anders en heeft een eigen leefwereld. Dat dit allemaal gewoon aanvaard wordt, vind ik zo goed aan vrijzinnig zijn!"
"Genieten van het leven, daar hecht ik veel belang aan. Ik heb het al vaak gezien in mijn nabije omgeving dat het zomaar, plotseling kan gedaan zijn. Pas op, ik bedoel daar niet mee dat ik het leven constant door een roze bril zie of een echte fliereFluiter ben. Ik bedoel daarmee dat ik graag geniet van kleine dingen. Bv. iets leuks doen met vrienden, een goed gesprek hebben met m'n mama, … Maar eigenlijk kan ik het meeste genieten van alleen zijn, alleen thuis zijn of een wandeling gaan maken en dan veel nadenken en vooral m'n eigen ding kunnen doen, zonder dat iemand me ziet of hoort of commentaar geeft.
Zoë en de toekomst: "Ik wil enorm graag piloot worden bij de Belgische luchtmacht. Later op het KMS gaan studeren is echt een droom!
Maar een nog grotere droom is eigenlijk om iets met muziek of toneel te gaan doen. Ik wou heel graag naar het KSO, maar dat mocht niet. Om van die kunsten je beroep te maken moet je eerst en vooral heel getalenteerd zijn, maar je moet ook weten dat er je geen vaste job wacht. De kans dat ik dat dus bereik is zeer miniem, maar ach ja, dromen mag hé ;)"
Haar boodschap voor het ruime publiek:
"Onthoud dat jij degene bent die je leven in handen hebt, doe je eigen ding! Alleen zo kan je bereiken wat je echt wilt!"

Gedachten zijn vrij

Euthanasie: alles in orde?

Tijdens een thema-avond over het 'Levenseinde', georganiseerd door het huisvandeMens op donderdag 24 oktober 2014 in zaal De Zonnebloem te Veurne, handelde LEIFarts Dr. Frank Declercq over de diverse mogelijkheden bij het levenseinde.

In verband met de vrije keuze voor euthanasie (op uitdrukkelijk verzoek van de betrokkene en uit te voeren door een arts) wees hij erop dat het de voorkeur verdient voorafgaandelijk afspraken te maken met de huisarts, die het medisch dossier bijhoudt.

Uiteraard worden een aantal onzekerheden en problemen vermeden indien deze huisarts bereid is zijn medewerking te verlenen.

De spreker had het onder meer over het 'schriftelijk verzoek' waarbij kan worden volstaan met de formule: "Ik,……, wens dat er euthanasie op mij wordt toegepast", gevolgd door de datum van opstelling en de handtekening van de verzoeker. Indien het over een niet-terminale patient gaat dient een wettelijke termijn van een maand in acht te worden genomen tussen de datum van het verzoek en deze van de uitvoering.

Maar wat gebeurt er in de praktijk met een dergelijk schriftelijk verzoek? Men kan vermoeden dat een aantal personen/instellingen daar niet echt positief tegenover staan.

En betekent dit dan dat op de wens van de verzoeker niet wordt ingegegaan en dat dus het verzoek 'dode letter' blijft en dat de wet op de euthanasie wordt omzeild?

Er zijn geen harde bewijzen voorhanden omdat men dergelijke standpunten en praktijken liever onbesproken laat. Een getuigenis vanuit de Palliatieve eenheid van het UZ Leuven doorbreekt (ongewild?) de stilte. Het betreft een boek van de hand van Mevrouw Lut Rubbens, die er jaren als verpleegkundige werkte en dat de titel draagt van 'Het leven en hoe wij er afscheid van nemen' in 2014 verschenen en uitgegeven door Davidsfonds Uitgeverij.

Op pagina 152 komt zij met een (voor de vrijzinnige humanist tenminste) onverwacht en ontstellend verhaal. '… de mensen komen binnen met een eigenhandig geschreven kladblaadje (sic) waarop die eenvoudige teksten staan, maar die op geen enkele manier geofficialiseerd zijn. Een euthanasieaanvraag moet geregistreerd zijn, anders is ze niet rechtsgeldig'. Verwijzend naar hetgeen hier vooraf werd beschreven kunnen we concluderen dat dit totaal fout is en bovendien in strijd met de wet! De wens van de betrokkene wordt dus genegeerd en men leidt de betrokkene af naar palliatieve sedatie of iets dergelijks.

Dit is onaanvaardbaar omdat het de toepassing van de wet uitholt.

Volgens de spreker kunnen dergelijke misbruiken best worden gesignaleerd aan de LEIFartsen.

Alles is dus nog NIET in orde met de euthanasie!

Waakzaamheid is en blijft geboden.

Marc Mortier
voorzitter UPV Westkust

Tweemaal kunst

Organisator Willemsfonds Veurne-De Panne
Datum Opening tentoonstelling op vrijdag 12 december 2014, blijft geopend tot 12 januari 2015
Uur 19u30, tentoonstelling toegankelijk alle werkdagen
Prijs gratis

Beeldhouwwerk Eddy Walrave, schilderijen Luc Houtsaeger

Locatie: tentoonstellingsruimte 1° verdieping gemeentehuis De Panne

Info Gegevens voor inlichtingen en inschrijvingen bij bestuursleden

Lezing 'Religiositeit en het kosmisch denken' door prof. dr. Gustaaf Cornelis

Organisator UPV-Westkust i.s.m. Vermeylenfonds
Datum donderdag 15 januari
Uur 14u30
Locatie VOC de koepel - Westhoek, Houtsaegerlaan 21 in Koksijde

Alle religies vertellen over het ontstaan van de wereld. Kosmologen proberen het ontstaan van het universum te verklaren. Raken die dan niet met elkaar in conflict? Kunnen kosmologen religieus zijn? Wat bedoelde Einstein met 'religiositeit'? Hoe verzoende de priester Lemaître zijn oerknaltheorie met zijn theologie? Deze lezing geeft een antwoord op die vragen aan de hand van enkele gevalstudies. Professor Gustaaf Cornelis is lid van de vakgroep Moraalwetenschappen, VUB.

Prijs (koffie inbegrepen) 3 euro voor de leden; 4 euro voor niet-leden

Info Marc Mortier - 0475 97 21 98 - marc-mortier@telenet.be

Jaarlijkse algemene vergadering

Organisator HVV/OVM Koekelare-Diksmuide
Datum donderdag 22 januari
Uur 17u
Locatie Ten huize van Rydy Maenhout, Belhuttebaan 88 te Koekelare

Algemene bestuursvergadering met evaluatie van de activiteiten van 2014, het financieel overzicht 2014, programmatie 2015, ledenwerving 2015, varia en rondvraag.

Info Gegevens voor inlichtingen en inschrijvingen bij bestuursleden

Statutaire vergadering met maaltijd, enkel voor de leden

Organisator Willemsfonds Veurne-De Panne
Datum zaterdag 7 februari
Uur 12u
Locatie Hotel Cajou, Nieuwpoortlaan De Panne
Prijs 50 euro

Statutair gedeelte en een feestmaal.

Info Gegevens voor inlichtingen en inschrijvingen bij bestuursleden

Bijwonen 'Dag van het woord' te Harelbeke

Organisator Willemsfonds Koekelare
Datum zaterdag 7 februari
Uur 16u
Locatie Verzamelen markt Koekelare om 14u45
Prijs gratis

Totaalspektakel met woorden en beelden verzorgd door de leerlingen van de Stedelijke Academie voor Muziek, Woord en Dans. Dit ter gelegenheid van de uitreiking van de 36ste Poëzieprijs van de stad Harelbeke.

Info André Laveyne 0485 58 97 97 - andre.laveyne1@telenet.be

Algemene ledenvergadering

Organisator A. Vermeylenfonds Koksijde - Oostduinkerke
Datum zondag 8 februari
Uur 11u00
Locatie La Rose des Sables - Oostduinkerke

een gedetailleerde uitnodiging volgt later!

Info Maurits De Picker - 058 51 98 65 - depicker.maurits@skynet.be

Ijsschaatsen

Organisator HVV/OVM Koekelare-Diksmuide
Datum woensdag 11 februari
Uur 14u
Locatie Boudewijnpark schaatspiste, A. De Baeckestraat 12 te Sint-Michiels Brugge

Schaatsnamiddag voor de kinderen die niet-confessionele zedenleer volgen. In de prijs is de toegang, de huur van de schaatsen en het vervoer inbegrepen.

Prijs: leden: 6 euro, niet leden: 8 euro

Op zondag in gesprek met… dhr. Luc Goeteyn, geograaf-planoloog

Organisator VOC de koepel - Westhoek i.s.m. HVV Westhoek
Datum zondag 15 februari
Uur 11 uur
Locatie VOC de koepel - Westhoek, Houtsaegerlaan 21 te 8670 Koksijde
Prijs deelname is gratis

Overbevolking, klimaatverandering in duurzaamheid. Luc Goeteyn is adviseur bij de Milieu- en natuurraad Vlaanderen en was acht jaar raadgever milieu, landbouw en duurzame ontwikkeling van Frank Vandenbroucke en Ingrid Lieten.

Lezing ‘Is er leven na de dood?’ door prof. dr. Johan Braeckman

Organisator Vermeylenfonds Koksijde Oostduinkerke i.s.m. UPV-Westkust
Datum donderdag 19 februari
Uur 14u30
Locatie VOC de koepel Westhoek Houtsaegerlaan 21 te 8670 Koksijde

Is er leven na de dood? Kunnen we daar iets over zeggen? Waarom geloven mensen in leven na de dood? En … wat is leven na de dood eigenlijk? Prof. Dr. Johan Braeckman is lid van de vakgroep Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen, UGent.

Prijs: (koffie inbegrepen) 3 euro voor leden; 4 euro voor niet-leden

Info Marc Mortier - 0475 97 21 98 - marc-mortier@telenet.be

Toneel ‘Het Eenzame Westen’

Organisator VOC de koepel Westhoek: gezamenlijke activiteit
Datum zaterdag 7 maart
Uur 20u
Locatie feestzaal 1° verdieping gemeentehuis De Panne

Satirisch familiedrama gesitueerd in een dorp in de Westhoek. Over gemiste kansen, onvervulde verlangens, elkaar de duvel aandoen, worstenbroodjes, zelfgestookte drank en die eeuwige wraak die geen voldoening geeft …
Regie: Domien van der Meiren, acteurs: Mathias Sercu, Lien De Graeve, Tom Ternest en Kaspar Schellingerhout.

Prijs: voorverkoop 10 euro - ADD 15 euro

Info vanmuylem@skynet.be - reservatie tickets: 0498 56 61 30 (Marc Van Muylem) of bij de contactpersoon van de deelnemende verenigingen

Op zondag in gesprek met … de transplantatiecoördinator van de Maakbare Mens over 'orgaandonatie'

Organisator VOC de koepel - Westhoek i.s.m. HVV Westhoek
Datum zondag 15 maart
Uur 11u
Locatie VOC de koepel - Westhoek, Houtsaegerlaan 21 te 8670 Koksijde
Prijs gratis

In ons land sterven wekelijks twee mensen die op een wachtlijst stonden voor een orgaantransplantatie. De Belgische wetgeving stelt nochtans dat iedereen vanaf 18 jaar automatisch orgaandonor is. In de praktijk gaat 15 procent van het aantal donoren echter verloren door weigering van de familie. Op verschillende terreinen wordt naar oplossingen gezocht om het tekort aan organen terug te dringen.

Lezing over bidden, bijgeloof en het bovennatuurlijke door dr. Stefaan Blancke

Organisator Vermeylenfonds Koksijde Oostduinkerke i.s.m. UPV-Westkust
Datum donderdag 19 maart
Uur 14u30
Locatie VOC de koepel - Westhoek Houtsaegerlaan 21 in Koksijde

Dr. Stefaan Blancke is een wetenschapsfilosoof en lid van de vakgroep Wijsbegeerte en Moraalwetenschappen, UGent.

Prijs: (koffie inbegrepen) 3 euro voor de leden; 4 euro voor niet-leden

Info Marc Mortier - 0475 97 21 98 - marc-mortier@telenet.be

Bijwonen concert

Organisator Willemsfonds Veurne-De Panne
Datum donderdag 19 maart
Uur 20u afspraak ter plaatse. Verplaatsing met eigen vervoer.
Locatie concertgebouw Brugge

Klassiek concert. Symfonieorkest Vlaanderen - Sommernachtstraum - Jan Latham-Koenig (dirigent) & Suyoen Kim (viool).

Prijs na te vragen bij Hedwig Franchois

Info Gegevens voor inlichtingen en inschrijvingen: hedwig.franchois@skynet.be

Hoge Blekkerwandeling

Organisator A. Vermeylenfonds Koksijde - Oostduinkerke
Datum zondag 22 maart
Uur 14u
Locatie verzamelen op parking zwembad Koksijde - Pylyserlaan

Wandeling in Hoge Blekkerduin onder leiding van natuurgids Robert Claes

Prijs: leden: gratis; niet-leden 3 euro

Bezoek aan het vernieuwde museum Lange Max in Koekelare

Organisator Willemsfonds Koekelare
Datum woensdag 25 maart
Uur 14u
Locatie Museum lange Max in Koekelare

Het museum is volledig vernieuwd en is opengegaan op 25 oktober 2014. Het geeft een schitterend overzicht van Koekelare onder de Duitse bezetting tijdens de eerste wereldoorlog. Ook de geschutput waarin het beruchte kanon was opgesteld is te bezichtigen.

Prijs 5 euro (7 euro met audiogids)

Info André Laveyne - 0485 58 97 97 - andrelaveyne1@telenet.be

huis van de mens is vrijzinnig humanistisch
V.O.C. de koepel - westhoek VRIJZINNIG ONTMOETINGSCENTRUM
HVV VRIJ DENKEN EN DOEN
WILLEMSFONDS
UPV Uitstraling Permanente Vorming

presenteren...

HET EENZAME WESTEN

Een satire over gemiste kansen, onvervulde verlangens, elkaar de duvel aandoen, worstenbroodjes, zelfgestookte drank en die eeuwige wraak die geen voldoening geeft...

regie: Domien van der Meiren

acteurs: Mathias Sercu, Lien De Graeve, Tom Ternest & Kaspar Schellingerhout

zaterdag 7 maart 2015 om 20u

feestzaal De Panne - Zeelaan 1 - 8660 De Panne

voorverkoop: €10 // aan de deur: €15

reservatie tickets: 0498/56.61.30 (Marc Van Muylem) of bij de contactpersoon van de deelnemende verenigingen

info: vanmuylem@skynet.be

met de steun van:

Provincie West-Vlaanderen Door mensen gedreven

& VZW Panne Instituut

de mens.nu vvv is vrijzinnig humanistisch

VU: Marc Van Muylem - p/a Houtsegerlaan 21 - 8670 Koksijde

De Vierschaar

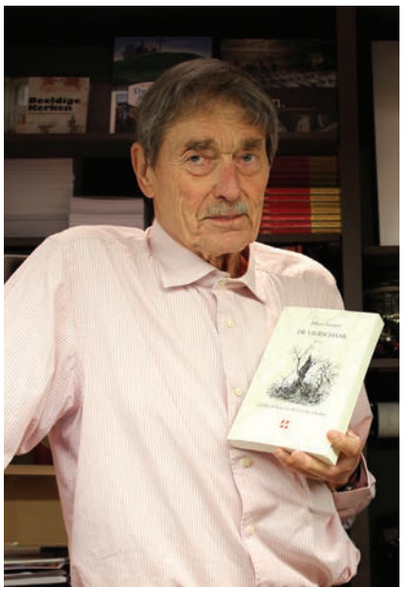

Logisch vraagje: waarom krijgen we nu de bespreking van een roman, daar waar er tot op heden steeds non-fictie aan bod kwam?
Zeker als een postuum eerbetoon aan de in 2014 overleden auteur, Dr. Johan Soenen, in leven ere-voorzitter van het Vermeylenfonds en uitstekend romancier.

Ook omdat (een deel van) het verhaal zich afspeelt tijdens WO I, de jaren 1914-1918, die thans, 100 jaar later aan herdenking toe zijn.

In feite bevat het boek twee afzonderlijke verhalen die subtiel en naadloos met elkaar zijn verweven.

Enerzijds het verhaal van een gepensioneerde ambtenaar, die de stad af en toe wil ontvluchten en daartoe op het platteland -in de buurt van Oudenaarde- een oud boerderijtje koopt.

Zijn heen- en weer slingeren tussen de stad en de buiten, tussen verleden en toekomst, wordt nauwkeurig opgevolgd en weergegeven. De rumoerige en bruisende stad met het appartement, waarin hij samen met zijn vroegtijdig overleden echtgenote een mooi leven leidde en het afgelegen boerderijtje waar hij tot rust komt.

Anderzijds wordt hij daar geconfronteerd met een tweede verhaal, namelijk een drama, dat zich afspeelde tijdens WO I.

Een (verboden) liefde tussen een dorpsmeisje en een Duits officier die zijn intrek had genomen in het huis van haar vader.

Een jaloerse, oversekste buurman, tevens leider van de lokale afdeling van de weerstand, speelt hierin de hoofdrol. Johan Soenen weet op een meesterlijke wijze de oorlogspsychologie te schetsen waarin de laagste (menselijke?) instincten aan bod komen.

Het meisje wordt slachtoffer van de ‘bevrijdingseuforie en volkswoede’, terwijl de weerstander uiteindelijk gedood wordt nadat hij voor ‘De Vierschaar’ is verschenen. Vier betrokkenen lokken hem in de val en veroorzaken zijn dood.

Verdere details zijn overbodig in deze bespreking van een boek dat spannend is van bij het begin tot op het einde. Alhoewel ik geen groot romanlezer ben, heb ik het boek uitgelezen in een minimum van tijd, onderbroken door korte tussenpozen.

Bedankt, Johan voor zoveel schoonheid.

Marc Mortier
bestuurslid Vermeylenfonds Nationaal

Johan Soenen
De Vierschaar (Roman)
Liefde en haat in de Groote Oorlog
Vermeylenfonds Gent 2014
239 p
D/2014/1182/001

huis van de mens
is vrijzinnig humanistisch

huisvandeMens

Dienstverlening rond het levenseinde

Rond het thema levenseinde is er de laatste jaren wettelijk veel veranderd. Mensen kunnen meer en meer hun eigen leven leiden, waarbij leiden echt geen lange 'ij' meer hoeft te hebben. Je kunt zelf bepalen wat je wil en dat kun je op voorhand op papier zetten. In België kent men hieromtrent drie belangrijke wetten. De wetgeving over palliatieve zorg, de wetgeving over de rechten van de patiënt en de wetgeving betreffende euthanasie.

Sinds 2002 werd euthanasie in ons land wettelijk mogelijk. Een bewuste patiënt formuleert op het moment van zijn vraag een schriftelijk verzoek tot euthanasie. Maar je kunt ook een wilsverklaring euthanasie opstellen voor het geval je ooit in een onomkeerbare coma terecht komt. Deze wilsverklaring is vijf jaar geldig en wordt door twee getuigen ondertekend. Een vertrouwenspersoon kan de arts eventueel op de hoogte brengen van de vraag naar euthanasie.

Als patiënt moet men steeds toestemming geven voor elke medische behandeling. Het is ook mogelijk om medische behandelingen te weigeren of stop te zetten. Deze wensen kun je op papier zetten in een **voorafgaande negatieve wilsverklaring**.

Verder kun je ook laten registreren of je al dan niet **organen** wil **doneren** na een overlijden. Je kunt vooraf laten optekenen of je liever **begraven** wordt of **gecremeerd** en wat er met die as gebeurt. Dit kun je op de gemeente laten vast leggen.

Er zijn veel verschillende wilsverklaringen en soms zie je door de bomen het bos niet meer.

De vrijzinnig humanistisch consulenten van het huisvandeMens Diksmuide kunnen je begeleiden bij het invullen van de wilsverklaringen en waar nodig geven zij advies.

Dus, heb je vragen over de wilsverklaringen, of wil je zelf een wilsverklaring tekenen, maar weet je niet goed hoe dat moet? Kom dan zeker eens langs in het huisvandeMens van Diksmuide!

Permanentie in het VOC

Er is meer! Vanaf 17 februari 2015 zal er telkens op de eerste en derde dinsdag van de maand een consulent van het huisvandeMens Diksmuide aanwezig zijn in het VOC de koepel - Westhoek te Koksijde, in de Houtsaegerslaan 21. Wat betekent dat iedereen die het wenst daar terecht kan voor de diensten van het huisvandeMens waaronder de plechtigheden en de informatie over de wilsverklaringen en vroegtijdige zorgplanning.

Kom gerust langs of maak een afspraak via
051 55 01 60 of via nele.deblauwe@demens.nu

huisvandeMens Diksmuide
Esenweg 30, 8600 Diksmuide
Tel. 051 01 60 I diksmuide@deMens.nu I www.deMens.nu I Openingsuren: ma-vrij 9u - 16u30 en don doorlopend tot 20u.

VOC de koepel - HVV/OVM Westhoek

Op zondag in gesprek met…

Raymonda Verdyck - 16 november 2014

Raymonda Verdyck, afgevaardigde bestuurder van het GO!, onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, kwam op zondag 16 november voor een 'Op zondag in gesprek met …' naar Koksijde afgezakt.

Waar ik vooraf de vrees had dat het een eenrichtingsverkeer zou kunnen worden van hoe goed het GO! wel is, kwam ik gelukkig bedrogen uit.

Raymonda Verdyck wist ons op een boeiende wijze te vertellen wat de voordelen voor het kind zijn om in het gemeenschapsonderwijs naar school te gaan, maar zij gaf ons tevens de pijnpunten mee waar het GO! mee geconfronteerd wordt.

Het GO! bestaat dit jaar 25 jaar en heeft dus al een lange weg afgelegd, waarbij het steeds de bedoeling is om onze jongeren voor te bereiden op de toekomst.

Zij belichtte de verschillende fases van die 25 jaar, van rijksonderwijs, dat vooral politiserend werkte zonder lokale autonomie met weinig slagkracht, naar een autonoom orgaan, met een controlerende raad met toch wel een zekere gehechtheid tot wat het nu is als scholengroep met minder bureaucratie en vooral depolitisering.

Vandaag kunnen mooie cijfers worden voorgelegd van wat het aantal scholen, personeelsleden, aantal leerlingen betreft en welke richtingen er kunnen gelopen worden.

De grote uitdaging is natuurlijk om iedereen mee te krijgen en te evolueren naar één groot onderwijsnet door de overheid geleid, met als doel alle kinderen 'zonder uitzondering' een kans te geven. Laat ons eerlijk zijn, die kans wordt niet in alle netten geboden.

Het grote verschil tussen het GO! en andere netten is uiteraard de eigenheid, de neutraliteit met een link naar de persoonlijke levensbeschouwing, de open geest, met respect voor iedereen, voor een actief pluralisme. In dit pedagogisch project telt elk talent en het moet een maatschappelijke hefboom bieden voor de ontwikkeling van de totale persoonlijkheid van het kind.

In deze gewijzigde samenleving, met besparingen op elk domein blijft er nood aan een visie op onderwijs als belangrijk publiek net, dat tevens betaalbaar moet blijven voor de ouders.

Zij stelde dan ook dat het GO! meer is dan een onderwijsproject, het vormt de identiteit van jonge mensen op een unieke manier. Openheid, een kritische houding, pluralisme en non-conformistische denken, vormen de basis van die identiteit.

Marc Van Muylem
voorzitter VOC de koepel - Westhoek

HVV/OVM Westhoek
contactpersoon: Françine Wandelaere
Kerkhofstraat 11, 8670 Koksijde
Tel. 058 51 71 85 I Gsm 0478 44 95 27
fancine.wandelaere@gmail.com

VOC de koepel - HVV/OVM Westhoek

Op zondag in gesprek met…

Jazz@Koksijde2 - 12 oktober 2014

Na het succes van vorig jaar had erevoorzitter Bob Rossel zijn studiegenoot prof. Piet Van de Craen bereid gevonden om met 'Wat jazzmuziek eigenlijk is …deel 2' naar Koksijde af te zakken en ook nu kwamen hiervoor een 30-tal jazzliefhebbers en sympathisanten in het kader van 'Op zondag in gesprek met …' naar zaal de Brug.

Piet onderhield ons met klank en beeld en uiteraard met zijn deskundige commentaar over de jazzmuziek met zijn vele stijlen en stromingen. Hierbij kwam de inbreng van de piano, de tenorsaxofoon, de drums, de trompet en de klarinet alsook de belangrijkste figuren binnen de jazzgeschiedenis aan bod.

Het materiaal waarover Piet beschikt is zo rijk en omvangrijk dat Jazz@Koksijde2 weerom een topper werd en we nu al vol verwachting naar Jazz@Koksijde3 uitkijken.

Wordt wegens succes vervolgd!

Denise Van der Meiren

Vermeylenfonds Koksijde - Oostduinkerke en UPV Westkust

De Islam in Vlaanderen: kritisch doorgelicht door Prof. Dr. Patrick Loobuyck

Op donderdag 18 september 2014 organiseerde UPV Westkust in samenwerking met Vermeylenfonds Koksijde-Oostduinkerke in de zaal De Brug van het Sociaal Huis te Koksijde een lezing over dit bijzonder actueel onderwerp. Een beroep werd hiervoor gedaan op Prof. Dr. P. Loobuyck, verbonden aan de UAntwerpen, waar hij het vak 'Levensbeschouwing' doceert, en aan de UGent waar hij als titularis belast is met de cursus Politieke filosofie. De spreker studeerde godsdienstwetenschappen aan de KULeuven en moraalwetenschappen aan de UGent, waar hij ook een doctoraat in de moraalwetenschappen behaalde. Van hem kon men dus een doordachte en sterk onderbouwde benadering van de problematiek verwachten; een verwachting die hij ten volle inloste.

Meteen duidelijkheid: DE islam, net als HET christendom, bestaat niet. De extremen in naam van de islam (vb IS) mag men niet verwarren met de islam als godsdienst, die vele gezichten vertoont.
In zijn inleiding gaat de spreker in op de gelijkenissen maar vooral op de verschilpunten tussen beide (samen met het jodendom) zogenaamde 'godsdiensten van het boek'.
Bij het christendom is het de persoon Jezus Christus, die zelf de Openbaring is. Zijn geboorte, leven, dood en verrijzenis vormen de essentie van de christelijke leer.
Bij de islam is dit anders. God (Allah) doet voor zijn Openbaring een beroep op de profeet Mohammed, via de engel Gabriël. Mohammed reciteert de koranverzen en deze worden door 'secretarissen' opgetekend. Zij moeten leiden tot het ware monotheisme in opvolging van het jodendom en het christendom. De christelijke leer, daarentegen, wordt slechts veel later, na het leven van Jezus, te boek gesteld in de door de kerk erkende vier evangelies, die elk hun eigen verhaal brengen, soms met bepaalde onderlinge tegenstrijdigheden. Voor de koran is dit niet zo. Er is eenheid in de teksten. Historisch is het echter zo, dat de concrete gedragsregels bij de aanvang nogal tolerant uitvielen, doch later gekenmerkt werden door oproepen tot de strijd (jihad) tegen de ongelovigen. De opvolgers van Mohammed deden grote inspanningen om de mondelinge teksten bijeen te houden; interviews werden op grote schaal georganiseerd en tenslotte werd een 'standaardeditie' bepaald, waarbij de rest van de teksten vernietigd werd.

Vermeylenfonds Koksijde - Oostduinkerke en UPV Westkust

De kernboodschap luidt dat Allah de enige God is en dat Mohammed zijn profeet is.
Moslims dienen de vijf geboden van de islam op te volgen nl. de geloofsbelijdenis, het gebed (5 x per dag richting Mekka gekeerd), de vastenmaand observeren (ramadam), de solidariteit beoefenen door het geven van aalmoezen en éénmaal in het leven op bedevaart gaan naar Mekka.
Tot daar maatschappelijk bekeken vrij 'onschuldige', zelfs moreel hoogstaande verplichtingen.
Maar er is evolutie en de jihad van de IS-extremisten tart elke verbeelding.

Over de islam in onze westerse samenleving is er al heel wat te doen geweest, en niet het minst over het halal-eten en het ritueel slachten. Prof. Loobuyck schetst dit laatste in zijn historische context. Het dier mocht zo weinig mogelijk lijden na een zo goed mogelijk leven. Ritueel doden was toen de oplossing. Ondertussen is de technologie van het slachten ingrijpend veranderd en wordt voorafgaande verdoving algemeen toegepast.
De moslims willen echter niet dat het dier gedood wordt ten gevolge van de verdoving en hier stelt zich dus een probleem. Het is een emotionele kwestie en de overheid dient de scheiding tussen Kerk (levensbeschouwing) en Staat in acht te nemen. De kwestie is dus (nog) niet opgelost.

Vervolgens komt de spreker tot de opsplitsing in de islam tussen soennieten en sji'ieten. Alles ontstond toen er onenigheid kwam onder de opvolgers van de profeet Mohammed. Twee kandidaten gaven het ontstaan aan twee belangrijke takken.
Daar waar in het christendom er een toenadering kwam tussen katholieken, protestanten en orthodoxen, was dit niet het geval bij de islam, wel integendeel. De polarisering werd nog versterkt en de wrok verergerde. Dit is duidelijk te zien in landen zoals Irak, waar de machtsstrijd hevig woedt. Ook de strijd in Syrië tegen Assad (Sji'iet en Alawiet) bracht verwarring tijdens de Arabische lente.
Bijzondere aandacht wordt besteed aan de salafisten (fundamentalistische stroming binnen de soennitische islam) die de 'zuivere islam' beweren na te streven.
Dit streven kan de vorm aannemen van een verinnerlijking maar ook uitgroeien tot een gevaarlijke veroveringsbeweging. Niet voor niets houdt de staatsveiligheid een oogje in het zeil.
Volgens de spreker vertegenwoordigen de salafisten slechts 10 % van de moslims in ons land en zijn daarvan nogmaals 10 % als potentieel gevaarlijk te beschouwen. Het valt echter moeilijk uit ze te identificeren en te bestrijden.

Over een vreedzame samenleving met moslims wordt verwezen naar de toestand na hun verovering van Zuid-Spanje. Na de reconquista (1492) werd brutaal een einde gesteld aan de tolerante maatschappij, waarbij in de Andaluz moslims broederlijk naast mekaar leefden met christenen en joden.
De 'katholieke koningen' duldden alleen christenen in hun rijk.
Bij ons duurde het tot de (gouden) jaren 60 vooraleer moslims uit Marokko en Turkije als gastarbeiders werden aangetrokken. Na de migratiestop in 1974 groeide hun aantal verder aan.

Er verblijven ca 600.000 moslims in ons land; zowat 6 % van de bevolking.
Hogere concentraties te Brussel (20%), Antwerpen (17 %) en Gent (13%).
Kenmerkend is dat ook bij de moslimbevolking de secularisering optreedt. Jongeren worden steeds minder aangesproken door het geloof en hun bidden in de moskee loopt sterk terug.
De invloed van de imam verzwakt, alhoewel spreker het gevaarlijk vindt dat bij bijna alle imams de band met ons land inzake taal en cultuur ontbreken. De overheid kan echter niet ingrijpen vermits de islam een erkende godsdienst is geworden en er dus geen inspraak kan zijn, zowel voor het aanstellen van imams als van leerkrachten Islam in het officieel onderwijs.
Feit is en blijft dat ontwortelde jongeren gemakkelijk ten prooi vallen van de wervende propaganda voor de jihad in landen als Syrië en Irak.

Tijdens de lezing ging Prof. Loobuyck ruim in op de kritische vragen en opmerkingen van een bijzonder geïnteresseerd publiek. De vijftig opgekomen belangstellenden loofden het initiatief van UPV Westkust en Vermeylenfonds Koksijde-Oostduinkerke om dit onderwerp op de dagorde te plaatsen en een deskundig spreker uit te nodigen.

Marc Mortier
voorzitter UPV Westkust

VOC de koepel

Uitstap Volkssportroute Poperinge

Bij enkele vaste waarden staat de Volkssportroute te Poperinge met stip in de agenda genoteerd. Dit jaar mocht de organisatie toch enkele nieuwe deelnemers verwelkomen op 4 oktober. Met de nodige schnaps vertrokken de gegadigden in Koksijde richting het binnenland, nog enkele deelnemers werden tussentijds opgepikt in het 'boerengat' Roesbrugge.
In de eerste stop, bij het station van Poperinge, konden we reeds volop genieten van de typische groepssfeer. Met een Picon op startten we het eerste spelletje: ringwerpen. Dit leek toch moeilijker dan sommige deelnemers hadden verwacht. De eerste punten werden gescoord…

Vanuit het centrum trokken we richting Sint-Jan ter Biezen, naar de Strooien Hen. Volgens de organisator, Swa, heeft dit niks met kippen, noch met hanen te maken. Een strooien hen is het drogen van het stro op een houten driepikkel. Maar dat lieten de deelnemers niet aan het hart komen… De kip smaakte overheerlijk en de spelletjes werden gespeeld. Bij het 'mannetjesspel' waren de vrouwen in het voordeel (volgens de mannen toch). De bedoeling was om zoveel mogelijk mannetjes omver te gooien. De tactiek: denk dat je man voor het spel staat. Er werd duchtig gemikt en gegooid…

Over de middag bleef het niet bij het ene spelletje. Net voor het dessert werd er overgaan naar het ping pong spel. Ook hier werden de tactieken duchtig uitgewisseld. Of je het balletje nu één of tweemaal moest laten kaatsen… Waar mik je naartoe… Hoe ver sta je van het spel… De punten werden gescoord, de sfeer werd alleen maar beter en de drank vloeide rijkelijk.

Na de middag trokken we richting Abeele. Met een streekbiertje achter de kiezen legde spelleider Swa uit hoe we moesten sjoelen en uilebollen in De Luttertap. Het principe is hetzelfde, zoveel mogelijk schijfjes of bollen in de gaatjes aan de overkant krijgen. Alle mogelijke tactieken worden uitgeprobeerd: zonder kijken, achterstevoren, onderste-boven, mikken of net niet… Met angstige blikken keken we naar boven. Aan het zonnige weer bleek een einde te komen...

Gelukkig konden we op de volgende locatie binnen spelen, in de Nieuwe Appel te Watou. Nu begon de jaarlijkse strijd tussen de mannen en de vrouwen in de baanbolling. Na de heftige discussies over de regels, de punten en de kleur van bollen, begon het spel … Met het nodige rumoer en lawaai wonnen zowel de mannen als de vrouwen een spel. Het derde en laatste spel zetten beide ploegen hun beste spelers in. Van de zijkanten werden tactieken geroepen en complotten uitgedacht. Maar het waren uiteindelijk de vrouwen die het onderspit moesten delven. De mannen vierden hun overwinning bij een belegde boterham.

We waren nog niet uitgespeeld. Bij het vallen van de avond stond de krulbol en de liggende wip op het programma. Bij de krulbol was de nodige uitleg nodig… Of kwam het door de streekbiertjes en Picon dat menig man en vrouw de bollen verkeerd hielden. Ook de liggende wip kende minder succes. Slechts enkele scoorden hier de zeldzame punten die het verschil maken. Scheidsrechter Bob die de gehele dag de punten nauwkeurig bijhield kwam op het einde van de avond met de puntenstand.

De uitslag werd geen verrassing, Pol won de volkssportroute voor de derde keer op rij. De tweede prijs ging naar Swa, die tijdens het uitstippelen van de tocht heeft geoefend. En de derde plaats, en eerste vrouw was Ylien. Ook enkele deelnemers werden in de bloementjes, lees streekproducten, gezet: de oudste en jongste deelnemer… We dankten de buschauffeur met een gepast cadeau.

Moe en tevreden stapten we allemaal terug op de bus om huiswaarts te keren. De plannen voor 2015 zijn al in de maak… Benieuwd welke spelletjes dan op het programma zullen staan.

Ylien Strubbe
bestuurslid VOC de koepel - Westhoek

Willemsfonds Veurne - De Panne

Verslag uitstap Lessines - Ronse - Doornik

Vrijdag 5 september, 7u30 de start van een lange daguitstap naar Lessines - Ronse en Doornik, met een totale afstand van 315 Km.

Onze eerste stop was een bezoek aan de Notre Dame à la Rose in Lessines, met een geleid bezoek aan het volledig complex, een niet te missen bestemming.

In 1242 sterft Arnould d' Audenaerde op het slagveld en zijn echtgenote Alix de Rosoit willigt zijn laatste wens in om met de grote erfenis een hospitaal voor de armen op te richten.
Het hospitaal Notre Dame à la Rose is een van de laatste volledig zelfvoorzienende hospitaalsites welke volledig intact is gebleven. In dit godshuis werden alle meubilair en verzorgingsobjecten bewaard en beschermd. Het hospice werd bijna 8 eeuwen beheerd door Augustijner kloosterzusters, die er behalve het hospitaal ook hun eigen klooster en de boerderij onderhielden.
Het oprichten van hospitalen voor de armen was in de middeleeuwen een zeer eervolle daad voor de ridders van de hogere klasse, die er dan ook meteen op rekenden in het hiernamaals een hogere plaats te verkrijgen.
Niet alleen de gebouwen zijn prachtig bewaard en gerenoveerd, ook de meubilering en de voorwerpen zijn er uniek.
In 1980 verlieten de laatste augustijner kloosterlingen het hospitaal.

Na het lekker Mesthoentje met rode wijnsaus en espuma van knolselder werd om 14u. de tocht verder gezet naar onze tweede bestemming, namelijk de Hermes Crypte in Ronse.

De Sint Hermescrypte was een bedevaartsoord voor genezing van ziektes.
In Ronse was dit tegen krankzinnigheid, met het baden in deze crypte werd dan ook de ziekte geweerd. De romaanse crypte heeft zeer mooie detailleringen in kapitelen en sluitstenen van de kruisgewelven. Maar vooral de ruimtelijke sfeer in deze crypte is zeer aangenaam.

Rond 15u45 vertrekken we richting Doornik voor een geleid bezoek aan de Cathedrale Notre Dame en de schatkamer.

De enorme kathedraal beschikt over vijf even hoge klokkentorens en is opgetrokken in Romaanse en Gotische stijl.
De kathedraal werd in 2000 op de Unesco erfgoedlijst geplaatst.
De start van de bouw van de nieuwe kathedraal dateert van 1110 op de plaats van de vroegere die dateerde uit het jaar 1000. Pas in 1171 kan de aartsbisschop van Reims de kathedraal inwijden.
Als architecturaal bouwwerk is het een voorloper van de kathedralen van Chartres en Reims.
De kathedraal is momenteel in restauratie, doch wachten op de voltooiing ervan zouden de meesten, zoniet allen, onder ons niet overleven.

Met iets vertraging zetten we het traject verder naar onze eindbestemming richting Tourcoing waar we in het restaurant ' La Baratte ' van een overheerlijk maaltijd in een gezellige sfeer konden genieten.

Omstreeks 22u15 werd voldaan de rit richting Veurne aangevat, een dag om niet gauw te vergeten.

Eddy Deboyser
reisleider van dienst

WILLEMSFONDS

Willemsfonds Koekelare

Willemsfonds Koekelare: 40, 50, 60, 75 jaar gevierd

Willemsfonds Koekelare, gesticht in 1935, heeft voor de eerste keer een jubileum gevierd in 1975 toen het 40 jaar bestond. Deze viering ging door op 25 oktober 1975 tijdens de Culturele Week georganiseerd door de nog jonge Culturele Raad. In de voormiddag werd een bezoek gebracht aan het graf van Pieter Lansens, waar een nieuwe gedenkplaat werd aangebracht. Pieter Lansens was namelijk een vriend geweest van Jan Frans Willems, de stichter van het Willemsfonds. In de namiddag ging in de feestzaal 'De Blaaspijp' een academische zitting door waar door Charles Cattrysse een historisch overzicht van de afdeling werd gegeven. Dr. Robert Vrielynck, afgevaardigde van WF hoofdbestuur, gaf er een toespraak alsook Prof. Dr. Herman De Croo, de toenmalige minister van Nationale Opvoeding, die nadien aan Remi Devisscher, de toenmalige voorzitter een herinneringsschaal aanbood. Een onvergetelijke receptie sloot deze academische zitting af.

Op 5 oktober 1985 werd het 50-jarig bestaan gevierd. Plaats van het gebeuren was opnieuw de feestzaal 'De Blaaspijp'. Charles Cattrysse, die Remi Devisscher als voorzitter had opgevolgd, opende de debatten met een overzicht van wat WF Koekelare in de voorbije 10 jaar als doelen had gerealiseerd. De toenmalige nationale voorzitter van het WF, de heer Ernest Van Buynder, gaf er eveneens een toespraak die hij besloot met volgende woorden: 'Het Willemsfonds Koekelare bestaat dan wel 50 jaar maar het is nog jong in hart en nieren. En dat is de beste waarborg voor een schitterende en waardevolle toekomst. Aan u, mijnheer de voorzitter, aan alle leden van het bestuur, aan u dames en heren, op naar de 100 zou ik zeggen!' Voor de gelegenheidstoespraak was zoals 10 jaar voordien een politiek zwaargewicht gestrikt, namelijk Dr. Karel Poma, de toenmalige Minister met als bevoegdheid onder andere het wetenschapsbeleid. Hij overhandigde daar aan oud-voorzitter Remi Devisscher een herinneringsmedaille. Zoals 10 jaar voordien werd deze academische zitting ook met een grandioze receptie besloten.

In 1995 werd het 60-jarig bestaan gevierd. De plaats van het gebeuren was deze keer het technisch atheneum van Koekelare. In de voormiddag werd in de stemmige mediatheek een academische zitting gehouden. Eregenodigde was mevrouw Annemie Neyts die toen zetelde in het Europees parlement. Toespraken werden gehouden door de heer Robert Vrielynck vanwege het hoofdbestuur van het WF, door het parlementslid de heer Julien Demeulenaere, door Dr. Walther Holvoet, ere-voorzitter van WF Koekelare en door de heer Charles Catrysse die op deze dag zijn voorzittersfakkel doorgaf aan André Laveyne. Mevrouw Annemie Neyts sprak de feestrede uit. Tussen de verschillende toespraken werd er door jonge muzikanten enkele sfeervolle stukjes gebracht. De academische zitting werd afgesloten met een uitgebreide receptie. 's Avonds stond er nog een koud buffet te wachten voor niet minder dan 96 deelnemers. Provinciaal voorzitter Stefaan Brusseel gaf er ook nog een feestrede.

Op 28 september 2010 werd 75 jaar Willemsfonds Koekelare gevierd. Op die dag organiseerde Willemsfonds Koekelare ook de provinciale ontmoetingsdag. Plaats van het gebeuren was deze keer de splinternieuwe gemeentelijke feestzaal 'De Balluchon.' Traditiegetrouw werd in de voormiddag een academische zitting gehouden met toespraken door André Laveyne, de plaatselijke voorzitter en door mevrouw Sonja De Craemer, de voorzitter van het provinciaal verbond. Eregast was deze keer een Westvlaams politicus, namelijk de heer Bart Tommelein uit Oostende die toen Vlaams parlementslid en senator was en nu staatssecretaris in de huidige regering. Na een afsluitende receptie werd er gelunched in 'De Hertog van Arenberg.' In de namiddag konden de deelnemers kiezen tussen drie modules: een wandeling door de Koekelaarse poëziestraat, een bezoek aan de Kathe Kollwitztoren en het Fransmansmuseum of een bezoek aan de site Lange Max en het aldaar gevestigde vredesmuseum. De dag werd afgesloten met een drink in 'De Balluchon'. Vier keer heeft Willemsfonds Koekelare al kunnen vieren. Telkens was het een groot succes. De volgende viering is gepland voor 2035 wanneer WF Koekelare 100 wordt. We zullen er zeker bij zijn.

André Laveyne,
voorzitter WF Koekelare

Comité vzw Panne Instituut

Wereldlijke Gemengde School ‘Panne Instituut’

Deel 3: Interbellum

Intro

104 jaar na de oprichting van de wereldlijke gemengde school ‘Institut Pannois’, het Panne Instituut, bracht het gelijknamig comité een gedenkboek uit. Het boek is een eerbetoon aan de oprichters en schenkers van het instituut. Dankzij hen konden in vroegere tijden ook kinderen van minder gegoede inwoners genieten van neutraal onderwijs, in beide landstalen.

Naar aanleiding van dit boek brengen we in de Sprokkel een 4-delige reeks over de geschiedenis van het Panne Instituut. In deel 3 richten we onze blik op het Interbellum.

Maison du peuple

De school werd uitgebreid met een kleuterklas die aansloot bij de bakkerij tegenaan de tuinmuren van de privégebouwen van de Verenigingstraat. Op de verdieping boven de kleuterklassen werden de eerste chambrettes ingericht bij de start van het internaat ‘Foyer des Orphelins ‘. Aansluitend bij het hoofdgebouw werd op de binnengrond een refter gebouwd die later als turnzaal werd ingericht. Nu doet het gebouw opnieuw dienst als refter voor de leerlingen van de Tuimelaar. Het ‘Maison du Peuple ‘ werd door het Panne Instituut aangekocht op 11 oktober 1966.

Le Foyer des Orphelins

Al in 1919 werd het voorstel geopperd om een pensionaat op te richten. Het jaar daarop werd het plan bestudeerd. Het was de bedoeling met de opbrengsten de school te steunen. Door ‘La Maison Libérale‘ van Tienen werd een lening toegekend van 400.000 BEF, waarvan in ruil de kinderen van hun Société Coöperative voorkeur kregen voor overnachtingen in het pensionaat. Het eerste internaat werd ingericht boven de nu verdwenen kleuterklassen in de Verenigingstraat.

De sociale administraties van de gemeenten Sint-Gillis, Elsene, Luik en Charleroi werden aangeschreven. In 1924 besliste Elsene een poging te ondernemen om kinderen naar het pensionaat te sturen. Op 6 april 1925 werd Mevr. Parmentier verzocht de functie van directrice waar te nemen. De eerste 37 jongens werden voorlopig ondergebracht op de vierde verdieping van Hotel Océan, maar die maakten het er veel te bont.

Het comité besliste dan ook de nieuwe gebouwen (later kleuterklassen) die bestemd waren voor klaslokalen ter beschikking te stellen en dan maar verder les te geven in de barakken. Het eerste pensionaat werd officieel geïnstalleerd op 20 april 1925. Het experiment bleek geslaagd en de gemeente Elsene stuurde geregeld haar verzwakte kinderen voor trimestriële schoolperiodes. Volgens een verslag van mevrouw Parmentier bereikte de gewichtstoename van sommige kinderen tot 9.4 kg na een driemaandelijks verblijf. Ook de gemeente Anderlecht stuurde vakantiekolonies. De kinderen sliepen op stromatrassen. De maaltijden werden klaargemaakt en bezorgd door mevr. G. Anseele. Na de gemeente Ben-Ahin en Mechelen stuurde ook St Joost-ten-Node vanaf mei 1928 kinderen op schoolkolonie. In die periode kreeg het comité steun van een bevriende groep uit Tienen, zodat kon aangevangen worden met de bouw van een volledig uitgerust pensionaat in de Ollevierlaan.

Comité vzw Panne Instituut

Op 22 juli 1929 verhuisden 225 leerlingen naar de nieuwe instelling. Een equipe, bestaande uit een wilskrachtige directrice (mevr. Parmentier), een econoom en verpleegster (Antoinette Roosens), een drietal surveillantes (Marie Meuris, juf Demeyer en juf Timmerman), een kok en twee hulpkoks zorgden ervoor dat de internen het naar hun zin hadden. Vanaf 1 oktober 1935 werd het pensionaat volledig afgehuurd van het Panne Instituut door 'Le Foyer des Orphelins' en zelfstandig geleid door mevr. Parmentier - Vander Straeten. De pacht werd op 29 juni 1971 door 'Le Foyer' opgezegd, waarna het gebouw werd verhuurd aan het gemeenschapsonderwijs die er o.m. het restaurant van de hotelschool in onderbracht. Na het opzeggen van de huur door het gemeenschapsonderwijs werd het gebouw aan straatkant verkocht aan de gemeente De Panne, die er door het OCMW serviceflats liet bouwen. De tuin met een oud gebouwtje werd verder verhuurd aan de Westhoekscholen voor speelplein en overdekte kleuterspeelplaats.

Viering 20 jaar

Op 28 juli 1930 wordt een uitnodiging verstuurd voor de viering van de twintigste verjaardag van de stichting van de school:
"Heden bedraagt haar bevolking meer dan 300 kinders en bewijst zij onschatbare diensten, niet alleen aan de bewoners van De Panne, maar evenzeer aan een menigte zwakke stadkinderen, welke door verlichte gemeentebesturen aan onze kostschool worden toevertrouwd." De viering gebeurt met medewerking van de Koninklijke Muziekmaatschappij St.-Cecilia en de turnkring 'Kracht en Zwier' beide uit Veurne. Bij die gelegenheid wordt ook een oproep gedaan voor de Oosthoekschool.

Oosthoek

Kort na Wereldoorlog I oordeelde het comité terecht dat een belangrijke schakel ontbrak in het groeiproces van het Panne Instituut, namelijk de oprichting van een kleuterschool op de Oosthoek. Ondanks de financiële moeilijkheden werd al in 1925 in een houten loods met een fröbel gestart, en niet zonder succes, want mevr. L. Vanhoorne-Nenquin kreeg niet minder dan 33 kleuters onder haat hoede.

Op 26 februari 1929 werd dan een terrein van 17a in de Bosstraat aangekocht, waarop onmiddellijk de bouw van het schooltje startte. De school kende de verwachte bijval, zodat met een 1ste en 2de en later nog met een 3de leerjaar kon uitgepakt worden, dit onder de leiding van juffrouw Cornelis. Beide leerkrachten verzetten bergen werk. Toen mevrouw Vanhoorne in 1945 met pensioen ging, werd ze opgevolgd door Paula Morael, die zich ontpopte als een minzame leerkracht. In 1951 nam kleuterleidster Jeannine Beyen haar taak over.

Toen het Panne Instituut in 1957 ophield te bestaan en naar het gemeenschapsonderwijs werd overgeheveld, huurde de staat het gebouw, waarin dan onder de noemer rijksbasisschool les werd gegeven. Daar kwam op 1 juli 1969 een einde aan en het gebouw werd verlaten. Het Fonds der schoolgebouwen was van oordeel 'dat het gebouw niet meer van nut was' tot grote spijt van het comité, niet omwille van het wegvallen van de huurwaarde, maar om de nefaste gevolgen voor het officieel onderwijs die daaruit zouden voortspruiten. Voortaan zou de bevolking van de Oosthoek ter plaatse alleen nog voor het vrij onderwijs kunnen 'kiezen'. Een mooi geschenk voor de concurrentie, die vandaag kan pronken met een bloeiende school.

'Benarden geldelijken toestand'

Naar de aanloop van de Tweede Wereldoorlog werd de financiële toestand van het Panne Instituut alsmaar slechter. Op 1 januari 1938 richtte Joseph Reniers, voorzitter van de beheerraad sinds 1934, een oproep aan de steunende personen om hun jaarlijkse bijdrage aan de instelling te voldoen.

Behalve de ondersteuning door particuliere schenkers werd ook aan fondsenwerving gedaan. Dankzij de tussenkomst van bestuurslid Leon Vanhoorne verleende de studiekring Simon Stevin uit Brugge een belangrijke financiële steun. In dat kader richtte het comité op 6 mei 1940 een bedankbrief tot de studiekring. Diezelfde vereniging zou bij zijn latere stichtingsakte als V.Z.W. bij mogelijke ontbinding en vereffening wat volgt opnemen: Na vereffening der schulden zal het eventueel batig saldo van de slotrekening overgemaakt worden aan de maatschappij zonder winstbejag, Vrije Leken gemengde Panne Instituut te De Panne".

Door het comité werd een ijsfeest georganiseerd op de waterpartij 'De Achte' die ter beschikking werd gesteld door de Heer Louis Houtsaeger.

Comité vzw Panne Instituut

Steunende verenigingen

Deze verenigingen steunden de werking:

De liberale muziekvereniging Panne Vooruit onder de leiding van dirigent Leon Vanhoorne en de voorzitter Jacques Dumont.

Les Indés, een samentrekking van 'Les indépendants', een orkest dat werd gesticht in 1926 en zijn repetities hield in 'hotel de Dixmude' van de familie Prosper Bossuyt.

De P.I.C. Panne instituut club, een steunende vereniging die door de verkoop van lidkaarten en inrichten van culturele ontspanningsavonden fondsen voor de school inzamelde.

Tweede wereldoorlog

Tijdens de tweede oorlog werd ook in het Panne Instituut opvang verzorgd voor vluchtelingen.

Gemeentelijke subsidiëring

Sinds zijn ontstaan in 1910 heeft het Panne Instituut nooit kunnen rekenen op een gemeentelijke subsidie. Blijkbaar was de katholieke meerderheid in de gemeenteraad tussen 1910 en 1939 van oordeel dat alleen de katholieke vrije scholen recht hadden op gemeentelijke financiële en materiële steun. Tot op 23 februari 1939 twee leden van de katholieke meerderheid op de gemeenteraadzitting van die dag, wellicht door gewetenswroeging achtervolgd, schepen Marcel Mahieu en raadslid Emiel Demeester met de liberale minderheidsgroep meestemden, waardoor het verzoek van raadslid Léon Demailly om aan het Panne Instituut toelagen te verlenen op dezelfde basis als deze verleend aan de katholieke scholen, ingewilligd werd.

Deportatie

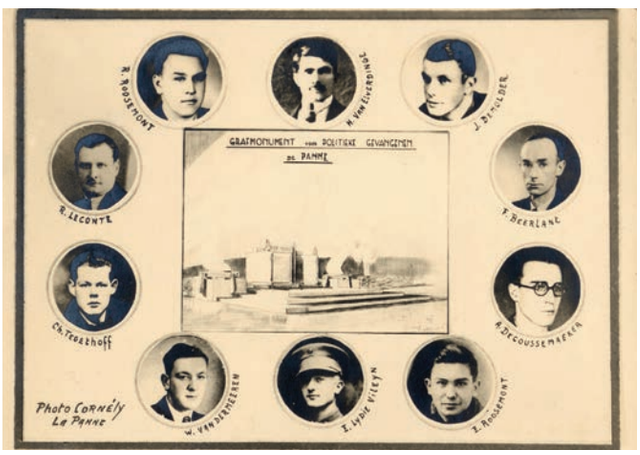

Geen toeval dat jaarlijks op de laatste zaterdag van juni de massadeportatie door de gemeentelijke overheid en tal van oud-strijdersverenigingen uit binnen- en buitenland met de nodige luister maar sereen wordt herdacht op de speelplaats van de basisschool de Tuimelaar in de Verenigingstraat, voormalig Panne Instituut.

Op 27 juni 1942 werden ruim 80 Pannenaars op verdenking van spionage en andere vijandige activiteiten door de Gestapo op die plaats samengebracht en van daaruit naar de Brugse gevangenis overgebracht. Sommigen belanden daarna in Duitse uitroeiingskampen, de meesten om er van ontbering te sterven. De Panne moet een haard van verzet geweest zijn, want regelmatig werden ingezetenen door de bezetter opgepakt.

Zo verging het met 8 oud-leerlingen van het Panne Instituut die in de loop van 1942 in De Panne, Koksijde en de Noord Franse gemeente Malo-les-Bains werden aangehouden en in Duitse nazikampen om het leven kwamen. Deze verzetsstrijders waren amper 20 jaar oud.

Op de herdenkingsplechtigheid wordt telkens hulde gebracht aan de plaatselijke oorlogsslachtoffers, maar ook aan allen die iets hebben bijgedragen om het fascisme een halt toe te roepen. Ook wordt de gelegenheid aangegrepen om op de gevaren te wijzen die wereldwijd de vrede bedreigen. Centraal in de herdenkingsplechtigheid staan de 8 oud-leerlingen.

Brontekst: boek 100 jaar Panne Instituut
Bewerking tekst: Marc Van Muylem en Lieve De Cuyper

vzw Panne Instituut

In 1957 verdween het Panne Instituut als school. Het bleef echter als vrijzinnige vereniging bestaan. Deze vzw onderneemt en steunt opvoedkundige, sociale of culturele activiteiten van neutrale of vrijzinnige aard. Het huidig comité van het Panne Instituut bestaat uit voorzitter Eddy Deboyser, ondervoorzitter Germain Dezeure, secretaris Marc Bossuyt en bestuurders Willem Dezeure en Steven Warmoes.

Fakkeldag Aan Zee

Op zondag 21 september was er de ‘Fakkeldag Aan Zee’ in Oostduinkerke, een trefdag voor een ruim publiek. Elkeen kon er informatie bekomen, deelnemen aan activiteiten, lezingen bijwonen, netwerken en iets eten en drinken in een gezellige sfeer. We kunnen terugblikken op een geslaagd evenement!

In de kijker

Martine Fremaut

Sint-Idesbald, dinsdag 21 oktober, gespreide bewolking, regelmatig neerslag en een stormweer bij 8 Beaufort, geen weer om de hond uit te laten, dus een passend moment om met onze gast in de kijker een gesprek te voeren.
Martine Fremaut, 61 jaar jong, ambtenaar openbare diensten, een waterval van woorden. Ik heb amper de tijd om alles op papier te zetten.

Martine, ik ken je van je werking binnen de vrijzinnigheid hier in de Westhoek, vanwaar je gedrevenheid?

Dat is heel eenvoudig, ik ben als het ware met de vrijzinnigheid opgevoed en opgegroeid. Ik ben niet gedoopt en heb het Lentefeest voor de 12- jarigen meegemaakt, toen nog in Oostende, wat nu hier in de Westhoek gebeurt als het FVJ. Ik ben ook een aantal jaren actief geweest bij de Sea Scouts in De Panne, toch allemaal een beetje in die richting. Op vraag van de voorzitter van OVM, Françine Wandelaere, ben ik penningmeester geworden van deze afdeling. Ook ben ik bestuurslid geweest van het VOC en het VKW. Trouwens, ik vind het een heel goede zaak dat het VOC en VKW de handen in elkaar geslagen hebben om onder een koepel verder te werken. Deze schaalvergroting is zeker een goede zaak voor de vrijzinnigheid hier in de Westhoek.

Je hebt even een omzwerving gemaakt die bepalend was om uw studies af te werken.

Wel het is zo dat ik lagere school gelopen heb aan het Panne Instituut in de Verenigingsstraat in De Panne en daarna in het Atheneum van Veurne. Aan deze laatste school heb nog zeer goede herinneringen. Het is raar dat dit bijblijft, maar ik heb steeds goede herinneringen aan 2 leerkrachten, namelijk Mevr. Arschoot en de leraar wiskunde Mr Marcel Neyts, fantastisch mensen die bepalend zijn geweest in mijn denken. Daarna zijn wij verhuisd naar Kalmthout bij Antwerpen om reden dat mijn pa directeur was geworden aan de RMS aldaar en ik dan verder school heb gelopen aan het Atheneum van Ekeren.

Je hebt verder hogere studies aangepakt.

Ja, ben verder gaan studeren aan de VUB en heb er politieke wetenschappen gedaan, met een bijzondere licentie administratief recht. Daarna ben ik naar U Gent getrokken om er een bijzondere licentie ruimtelijke ordening & stedenbouw te volgen.

Heb je met deze studies iets kunnen doen in het beroepsleven?

Ja beslist, mijn eerste job was aan het Zeepreventorium in De Haan, waar ik les heb gegeven aan de sociaal assistenten en daarna nam ik een halftijdse opdracht aan als secretaris aan het OCMW in De Haan. Later heb ik de overstap gemaakt naar de financiële dienst in het openbaar bestuur.

Je bent voorzitter geworden van de RVB scholengroep 28 Westhoek, een mooi uitdaging.

Zeker een mooie uitdaging en dit mag ik doen met een groep gemotiveerde bestuursleden.
Kijk, het GO! is voor mij altijd belangrijk geweest in mijn leven. Dat heeft vooral te maken met de leerkrachten die mij onderwezen hebben, dat heeft een stempel achter gelaten. Ik zou hierbij een citaat willen aanhalen van M. Forbes, dat schetsend is voor de werking van het gemeenschapsonderwijs en rond mijn denken: ***'Het doel van onderwijs is een lege geest vervangen door een open geest'***. Toch mooi hé!
Als scholengroep is het de bedoeling om een brug te slaan tussen ons onderwijsnet, het GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap en de scholen en centra binnen onze regio. De scholengroep heeft verregaande beslissingsbevoegdheid en autonomie en kan rekenen op een aantal structuren die het participatief beleid ondersteunen. Wij zijn voor vier jaar democratisch verkozen en rapporteren aan de algemene vergadering. Wij zijn dan ook een beslissingsorgaan en voeren een beleid gericht op permanente kwaliteitsverbetering. Laat mij hierbij duidelijk zijn, de pedagogische invulling zit bij de school. Het is een mooie uitdaging, maar ik doe het echt met plezier.

Is er nog tijd voor hobby's?

Ja hoor, ik lees veel, heb geen voorkeur, alle genres komen aan bod, zowel Nederlandstalige, Franse als Engelstalige literatuur. Natuurlijk mijn grote passie is mijn hond, een 'Border collie', een reu van 4 jaar oud. Om zeven uur in de morgen ben ik met hem al op stap hier aan het strand, fantastisch gevoel, alleen met hem in weer en wind genietend van de natuur. En natuurlijk moet dat beestje in de namiddag nog eens zijn wandeling doen. Het is echt genieten.

Bedankt voor dit gesprek Martine.

Marc Van Muylem

VOC de koepel - Westhoek

PRAATCAFÉ

**Elke zondag is de bar van het VOC open van 11u tot 13u30:
ideaal voor een gezellige babbel met een drankje!**

AANDACHT

vanaf 18 januari 2015 nieuwe locatie

Houtsaegerlaan 21 - 8670 Koksijde

ZONDAGEN IN HET VOC

Zondag 4 januari 2015	Gesloten wegens verhuis
Zondag 11 januari 2015	Nieuwjaarsreceptie voor leden
Zondag 18 januari 2015	Praatcafé
Zondag 25 januari 2015	Praatcafé
Zondag 1 februari 2015	Praatcafé
Zondag 8 februari 2015	Praatcafé
Zondag 15 februari 2015	Voordracht - Op zondag in gesprek met… 'Overbevolking en ecologie'
Zondag 22 februari 2015	Praatcafé
Zondag 1 maart 2015	Praatcafé
Zondag 8 maart 2015	Praatcafé
Zondag 15 maart 2015	Voordracht - Op zondag in gesprek met… 'Orgaandonatie'
Zondag 22 maart 2015	Praatcafé
Zondag 29 maart 2015	Praatcafé

met de steun van
west-vlaanderen
de gedreven provincie

Bericht aan de redactieleden

JAARPLANNING - DEADLINES
Respecteer deze deadlines voor het toesturen van gegevens:
2015
Editie april - mei - juni:
zondag 22 februari
Editie juli - augustus - september
zondag 24 mei

VOC de koepel - Westhoek
Houtsaegerlaan 21, 8670 Koksijde
Tel. 058 51 90 94
Gsm 0498 56 61 30
vanmuylem@skynet.be

huisvandeMens Diksmuide
Esenweg 30, 8600 Diksmuide
Tel. 051 55 01 60
diksmuide@demens.nu
www.demens.nu

Willemsfonds Koekelare
contactpersoon: André Laveyne
Brugse Heirweg 17
8680 Koekelare
Tel. 051 58 07 41
andre.laveyne1@telenet.be

Willemsfonds Nieuwpoort
contactpersoon: Maurice
Bellefroid, Recollettenstraat 41,
8620 Nieuwpoort I Tel. 058 23 60 56
Gsm 0475 66 43 42
info@willemsfondsnieuwpoort.be

Willemsfonds Veurne-De Panne
contactpersoon: Ivan Winnock
Sasstraat 7, 8630 Veurne
Tel. 058 31 23 57
ivan.winnock@skynet.be

Vrienden van het GO! Westhoek
contactpersoon: Annie Decleer
14e Artilleriestraat 7
8600 Diksmuide
Tel. 051 50 15 33
vriendengo.westhoek@gmail.com

HVV/OVM Westhoek
contactpersoon:
Françine Wandelaere
Kerkhofstraat 11, 8670 Koksijde
Tel. 058 51 71 85
Gsm 0478 44 95 27
francinewandelaere@gmail.com

HVV/OVM Koekelare-Diksmuide
contactpersoon:
André Laveyne
Brugse Heirweg 17
8680 Koekelare
Tel. 051 58 07 41
andre.laveyne1@telenet.be

Uitstraling permanente vorming Westkust
contactpersoon:
Marc Mortier
Astridplein 3-401
8670 Koksijde
Gsm 0475 97 21 98
marc-mortier@telenet.be

Comité vzw Panne Instituut
contactpersoon:
Eddy Deboyser
Duinhoekstraat 98
8660 De Panne
Tel. 058 41 22 19
Gsm 0473 89 39 14
deboyser.eddy@skynet.be

Vermeylenfonds Koksijde-Oostduinkerke
contactpersoon: Maurits
De Picker, Koninklijke Baan
190A/301, 8670 Koksijde
Gsm 0477 29 38 37
depicker.maurits@skynet.be

demens.nu
is vrijzinnig humanistisch